

קרוזב אליך

מבית גילוי דעת

עבודת ה' ברוח חסידיית

בחמישי
הקרוב

"משך אותי ללמוד בקמפוס שיודע לשלב לימוד תורה ולימודים אקדמיים כמו בעולם האמיתי. מעבר לכך גיליתי פתיחות של מרצים ומקצועיות רבה להכשיר אותנו כדור העתיד"

שלום יחיא, 31
בוגר החוג להנדסת תעשייה וניהול,
מנהל תפעול, מרכז היזמות שרייבר לב-טק.

למה להתפשר אם אפשר לשלב

יום פתוח

ללימודי תואר ראשון

יום ה' | 23.1 | כ"ג טבת | 16:00

- ◀ הפקולטה להנדסה ומחשבים
- ◀ הפקולטה לניהול
- ◀ הפקולטה למדעי החיים והבריאות
- ◀ המכינה לאקדמיה

☎ **קמפוס טל** בית הדפוס 7, גבעת שאול, ירושלים 053-3950592

☎ **קמפוס לב** הועד הלאומי 21, גבעת מרדכי, ירושלים 053-3951902

בית מדרש | מדרשה
בראשות הרב יוסף צבי ירמון

שנה ראשונה חנים
לבוגרי צבא ושירות לאומי

מערך
מלגות רחב

שכר לימוד
אוניברסיטאי

אחוזי השמה
גבוהים

מבחן תיל
או פסיכומטרי

"המרכז האקדמי לב היה עבורי קרש
 קפיצה, בו רכשתי ידע מקצועי וכלים
 אישיים המאפשרים לי לשרת בצבא מתוך
 תחושת שליחות וביטחון עצמי"

יאיר הלינגר (23)
 מהנדס תעשייה וניהול
 קמ"ד במטה הטכנולוגי, חיל האוויר

העתודה האקדמית במרכז האקדמי לב

יש לך את זה? המרכז האקדמי לב מזמין אותך להצטרף למסלול העתודה האקדמית היוקרתי הכולל שירות נקצין אקדמאי מוביל ביחידות המחקר והפיתוח של צה"ל.

בית מדרש / מדרשה בראשות הרב יוסף צבי רימון

- B.S.c. < בהנדסת אלקטרו-אופטיקה
- B.S.c. < בהנדסת חשמל ואלקטרוניקה
- B.S.c. < בהנדסת תעשייה וניהול
- B.S.c. < בהנדסת תוכנה
- B.S.c. < במדעי המחשב

מבית גילוי דעת קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידיית

3 ישובים חדשים עכשיו
תשובה ציונית הולמת!

5 פרטים בעמוד

ותַעַל
שׁוֹעַתֶם
אֶל
הָאֱלֹהִים

והצעקה

כשהכאב גובר והצעקה פורצת - הגאולה מופיעה, כן תהיה לנו

מנהרה חמאסית או מערה
חשמונאית... תצעקי!
צבי יחזקאלי

מאמינים־מנצחים־נגאלים
התוועדות עם הרב שבת
סלבטיצקי

עוד הותר לפרסום... מה
אפשר לעשות חוץ מלבכות?
הרב חגי לונדין,
הרב נחמיה רענן
והרבנית אסתר פיקרסקי

מידה כנגד מידה

הרב יצחק סבתו
מציע דרך רעננה לעבודת המידות

תובנה בגינה
מיומנה של אָם מתמודדת

לוס אנג'לס בוערת, ואיתה הפרוגרס
הרב שמואל אליהו

יש לו אינטרס ("דבר") שנשכח את הכוונה הפנימית. שנישאר עם כל התפאורה מסביב, אבל התכלית שלשמה אנחנו מייצרים את כל המעטפת – היא תיעלם מאיתנו...

זהירות, גנב לפניך!

ענה רבינו ז"ל ואמר לו: אחר 50 שנה יהיה יריד אחר לגמרי, זה הכל שאתה רואה לא יהיה עוד. רק סוסים אחרים ועגלות וסחורות ואנשים אחרים, וגם אני לא אהיה, וגם אתה לא תהיה. כהיום אני שואל אותך: מה אתה כל כך בהול ומוטרד שאין לך אפילו זמן להסתכל על השמיים?

להישאר עם גבאים

חסידים היו אומרים, שלפי רבי נחמן ראוי לנו להיות עשירים – בתנאי שנסתכל על השמיים. זאת אומרת, המפתח לאושר על פי רבי נחמן, זה לזכור להסתכל על השמיים. ולמה זה כל כך חשוב? כי זה כמו לזכור את הפנימיות של המציאות, ואסביר למה הכוונה.

מספרים על רבי יצחק מאיר, ה'חידושי הרי"ם' מייסד שושלת חסידות גור, שהוא דיבר פעם עם אחד הנכדים שלו ואמר כך: "כשנעשה אחד מנהיג הדור, ממילא מוכרח להיות כל הדברים הנצרכים לעניין ההנהגה. נצרך בית מדרש, וחדרים ושולחנות וספסלים, ואחד נעשה גבאי ואחד נעשה משמש וכדומה כמה עניינים, אבל אחר כך בא ה'בעל דבר' וחוטף הנקודה הפנימית".

'בעל דבר' הוא כינוי ליצר הרע, לשטן, אבל זה ביטוי מאוד יפה – כלומר, יש לו אינטרס ("דבר") שנשכח את הכוונה הפנימית. שנישאר עם כל התפאורה מסביב, אבל התכלית שלשמה אנחנו מייצרים את כל המעטפת – היא תיעלם מאיתנו... הוא חוטף את "הנקודה הפנימית" ואת השאר משאיר שיסובב אותנו כמקודם – בית המדרש נשאר, הגבאים נשארים, העסקנות נשארת, אבל את הלב שכחו!

ואז הוסיף החידושי הרי"ם ואמר: "ומאוד יש לחוש לזה שיבוא עת ויהיה הכל ממש באתו אופן כמו שהוא כעת" – כלומר, עם סדרי התפילה וסדרי הלימוד והטישים וכל מה שצריך – "אבל הנקודה הפנימית תחסר. ואחר כך אמר בקול גדול: השם יתברך יעזור שלא ניתן לזה לקרות", זאת אומרת שתהיה לנו היכולת להיזכר כל הזמן בנקודה הפנימית.

להישאר ערניים

חברים, גם כשבן אדם בונה את ביתו ויש בו רהיטים, חצר, מזווה וארון ספרים – זו ההזדמנות לשאול את עצמו: "מה הנקודה הפנימית?" כך גם כל אדם שיש לו איזו משרה, עסק או שליחות מסוימת, כשהוא מציב מול עצמו את השאלה הפשוטה הזו: מה הנקודה הפנימית? הוא יכול לקחת בחזרה את הנקודה מידי הבעל דבר.

ובחזרה לסיפור של רבי נחמן: כשהוא שואל את אותו תלמיד "הסתכלת היום על השמיים"? כנראה זו – אליבא דרבי נחמן – הנקודה הפנימית. זאת אומרת, זה בא להזכיר לנו משהו, להחזיר לנו את המיקוד במטרה. בהקשר לזה ראוי לציין, שבליקוטי מוהר"ן (תורה קמט) רבי נחמן אומר: "בבוקר טוב להסתכל על השמיים", וכך גם בספר המידות כתוב "שתסתכל בשמיים כשהם זכים ובהירים, תזכה לאמונת חכמים". אפשר להוסיף ולומר שעצם קיום העצה של רבי נחמן – להסתכל בשמיים שהם זכים ובהירים – זו כבר אמונת חכמים.

שמעתי פעם בשם מניטו: מהי אמונת חכמים? להאמין שהחכם הוא אכן חכם. כמו כן, מה פירוש לאבד אמונת חכמים? בדרך כלל אנחנו משתמשים בביטוי 'אמונת חכמים' במובן של הצורך לציית לחכם, ואמנם גם זה נכון, אבל כשאנחנו לא מציינים – זה נובע מכך שאיבדנו את האמון שהחכם הוא אכן חכם ויש מה לשמוע ממנו. לכן אמונת חכמים פירושה להאמין שהוא באמת חכם וכדאי לקבל ממנו, וכשנסתכל בשמיים כשהם זכים ובהירים נזכה לאמונת חכמים.

חברים יקרים, יהי רצון שההסתכלות על השמיים כשהם זכים ובהירים, ולפעמים גם כשהם מעוננים, תסייע לנו להזכיר לעצמנו את הנקודה הפנימית. שבביל זה רבי נחמן אומר במקום אחר שצריך תמיד "לקשר עצמו אל הנקודה השייכת בליבו בעת הזאת" – כלומר: לכל זמן ולכל התרחשות ישנה הנקודה הפנימית המתאימה, אבל אם לא נהיה מספיק ערניים, תינתן לנו עזרה להקים תפאורה מושלמת מסביב ואילו נשמט הדבר תישכח. לכן אנחנו מקדישים הפעם את הדיבורים שלנו כדי להזכיר לנו לבקש, לחפש, להתגעגע ולכסוף אל הנקודה הפנימית שבכל יום ויום ובכל אירוע ואירוע, בכל לימוד ולימוד ובכל עשייה ועשייה. לחיים לחיים!

שלום חברים יקרים, נכנסנו ברוך השם לשבועות של סיפור יציאת מצרים. נכנסנו למצרים, ועוד מעט נצא ממצרים.

כידוע, על ליל הסדר נאמר "מצווה עלינו לספר ביציאת מצרים, וכל המרבה לספר ביציאת מצרים – הרי זה משובח". בשבועות האלו, אם כן, יש לנו אפשרות לערוך חזרה משמעותית על פרשת הדברים בשימת לב, בהתעניינות ובנינוחות, כפי שהאירועים נפרסים לפנינו בפרשיות שמות וארא בא.

מה אתה כזה עסוק?

הפעם רציתי לדבר איתכם על אחד הסיפורים של רבי נחמן המוכר על שם הסוף שלו, שם הוא שואל את השאלה המפורסמת "האם הסתכלת היום על השמיים?". והנה הסיפור:

אחד מתלמידי רבי נחמן זכה לברכת העושר, ומהרגע שהפך להיות גביר – הוא החל להימנע מלהיכנס אל רבי נחמן. בכל פעם שהוא היה מגיע לעיר ברסלב, הוא היה מתחמק מלעבור ליד ביתו של הצדיק, "כי נתיירא שלא יתחיל לדבר עמו ויבטל את זמנו" מרוב העיסוק שלו במסחר ובצבירת הון, או שאולי חשש שמא אחד מהחסידים יתחיל לדבר איתו ויסיח את דעתו.

"פעם אחת, כשהיה יריד בברסלב ורץ במהירות אל השוק לקנות ולמכור, וחלונות רבנו היו יוצאים לשוק שהוכרח לעבור דרך שם, ובתוך כך כשרץ ורצה לעבור לשוק ושלא יראהו, דפק רבינו בחלון וקרא אותו, ומסתמא הוכרח לכנוס...". דרך אגב, זה ביטוי יפה: "ומסתמא הוכרח לכנוס", כלומר: אם רבי נחמן קורא לו, הנימוס מחייב... – "כי אין הדרך ארץ שלא לכנוס אם כבר קראו אותה.

"וכשבא אל רבינו ז"ל, אמר לו רבנו: ההסתכלת היום על השמיים? ויאמר: לא. קרא אותו רבנו לחלון ויאמר לו: הבט בחלון ותאמר לי מה אתה רואה. ויאמר: אני רואה עגלות וסוסים ואנשים רצים הנה והנה.

מהדורה חדשה

הספר עכשיו בחנויות

הספוק

מעובד לבני הנעורים

... "ספר זה הוא לא ספר ילדים, אלא ספר חכמים"

גילוי אוצרות "הנזרי" להורה ולקורא הצעיר.

סיפור מרתק המבוסס על ספרו של רבי יהודה הלוי ומתאר את התקרבות מלך כוזר וממלכתו אל הדת היהודית.

הספר מקוצר ומעובד בידי הסופר ר' צבי פישמן ומאוייר באיורים מרהיבים הוצאה לאור - פרסומי ישראל

דברי
שידור

להשיג ברשת חנויות דברי שיד, באתר
ובחנויות הספרים ברחבי הארץ
לקנייה מרוכזת: rachel@pisrael.com

ישיבת בני עקיבא מטה בנימיין ללמוד קרוב להגיע לחוק

**תלמיד כיתה ח'!
האיץ הלחץ
שתפגוש את עצמך מחדש...**

ישיבת מטה בנימיין מזמינה אתכם הורים ובנים

לערב היכרות

שלישי, כ"ח טבת תשפ"ה, 28.1.25 | 20:00 | בישיבה

בתוכנית:

הצגת יעדים חינוכיים, לימודיים וחברתיים

מסלולי הלימוד בישיבה

**המסלול התורני
סביבתי
למתאימים בלבד**

ימי היכרות וראיונות אישיים

יתקיימו בישיבה בתאריכים:

יום שני, י"ב שבט, 10.2

יום שני, י"ט שבט, 17.2

יום שני, כ"ו שבט, 24.2

לפרטים: הרב מרדכי
058-424-8036

להרשמה לימי הראיונות

צרו קשר עם משרדי הישיבה:

ybm@yba.org.il | 02-9975846

www.ybamb.co.il

כשהיה לבני ישראל טוב, כנראה לא הייתה צעקה. אבל כשהתחילה הגלות, מתחילים לצעוק. הפרסום על אותה מנהרה "עם עבר ארכיאולוגי" - או לא משנה איך הצבא יקרא לזה - זו בעצם צעקה שכדאי להתעורר.

צעקתי ונושעתי

גם משהו בתוכו מתחיל. זה בדיוק הסיפור שלנו עם תחילת הגלות, בתחילת ספר שמות: במהלך כל כך מהיר, כל הטוב של סוף חומש בראשית נשכח. הנה עולה מלך שלא זוכר בכלל את יוסף. השבטים בני יעקב כבר אינם, ומתחילה הגלות.

אומרים לנו תמיד שהגלות והגאולה באות יחד, שהמחלה והתרופה יורדות יחדיו. אבל מה הוא רגע ההיפוך? היכן הוא הרגע בו כבר מתחילים להבין שיש סיכוי שנצא מהמצב הזה? זה הרגע של הצעקה. הצעקה, האנחה והגניחה - זהו רגע ההיפוך, כמו שכתוב בפרשה "וייאנחו בני ישראל מן העבודה ויזעקו... וישמע אלוקים את נאקתם... וירא אלוקים את בני ישראל וידע אלוקים". מה זה אומר? שהצעקה מקפיצה תשומת לב.

לצעקה אמיתית מעומק הנשמה - אומר רבי נחמן - יש כזה כוח, שכבר יש בה חלק מהישועה. "שעל ידי הגנוחי והאנחה, שהוא בחינת אריכת הרוח, בחינת ארך אפים, על ידי זה ממשיכים רוח חיים לחיסרון ועל ידי זה נשלם החיסרון". זאת אומרת, האנחה הזו, הרוח הזו - אתה יכול להוציא אותה מהגוף שלך ולצעוק אותה, ובכך אתה ממשיך רוח חיים לחיסרון ועל ידי זה הוא נשלם. "אך מהיכן מקבלים הרוח חיים - הוא מצדיק הדור כי ממנו תוצאת הרוח חיים לכל אחד, כי עיקר הרוח חיים הוא בתורה".

רבי נתן, שיום פטירתו היה בשבוע שעבר, כותב בליקוטי הלכות (הלכות חזקת קרקעות) שאם גזלו ממך קרקע והיית בצד השני של העולם, כשאתה צועק, נאנח ומוחה בפני ה' אי שם באיזה יער, בהתבודדות, רחוק מאדמתך - באותו רגע כבר אין חזקה במאה אחוז על האדמה למי שגזל אותה ממך. ברגע הצעקה, כבר יש לך חלק בישועה. בעצם הצעקה, יש לך חלק באותה חלקה שנגזלה ממך.

זה לא רק ביחס לאדמה, זה גם ביחס לכך שהיצר הרע משתלט עלינו ולשאלה איך אנחנו יכולים לעצור אותו ולקבל חזקה מלאה על עצמנו. והתשובה: לצעוק, לגנוח ולהיאנח מעומק הנשמה, להוציא את אותו קרעכץ אמיתי, ואז באים לעזרתך השמיים או הצדיק שבארץ. זה רגע ההיפוך - "וישמע אלוקים את נאקתם ויזכור אלקים את בריתו, את אברהם, את יצחק ואת יעקב". הקדוש ברוך הוא מתבונן על הברית, הוא לא שכח, אבל משהו למטה גרם למיקוד הזה - לראות עכשיו את הברית של אברהם יצחק ויעקב.

כשהיה לבני ישראל טוב, כנראה לא הייתה צעקה. אבל כשהתחילה הגלות, מתחילים לצעוק. הפרסום על אותה מנהרה "עם עבר ארכיאולוגי" - או לא משנה איך הצבא יקרא לזה - זו בעצם צעקה שכדאי להתעורר.

הצדיק יכול לעורר אותנו מהשינה. מאיזו שינה? משנת התרדמת שישנו לפני המלחמה ואנחנו עדיין ישנים אותה ביהודה ושומרון, וישנים אותה בהרבה תחומים בחיים שלנו. איך להתעורר? פשוט לצעוק. לזכור מה איבדנו, שיש לנו חלק בטוב והטוב שייך אלינו, והצעקה מהפכת את הכל. באותו רגע, הקדוש ברוך הוא שומע את נאקתם וצעקתם של בני ישראל ומתחילה הגאולה, משה מתחיל לקבל את התפקיד ולאט לאט אנחנו מתחילים לצאת ממצרים.

הצעקה היא ההיפוך, כשהיא באמת. צעקה ומחאה של כל אחד מאיתנו על כל דבר שנוגד את האמונה והטוב שלנו, יכולה להפך את כל הסיפור. בזה התעודדתי. שאלתי את עצמי: נו, הנה המנהרה, שם עומדת בעינה, ערבים יכולים להמשיך ולחפור אותה, הצבא ממשיך לישון ולהירדם. מה יעשה את ההיפוך? צעקה. חובתו של כל אחד מאיתנו לצעוק, למחות ולהאמין שיש לו כבר חלק בישועה, ולמי שלקח את אותה חלקת אדמה או את אותה חלקת טוב לא תהיה שם אחיזה. כי אנחנו מצוידים בנשק הצעקה וכדאי מאוד מאוד להשתמש בו, אפילו קצת לפני שהגב לקיר.

לפני כשבועיים, במהלך סיור בגבעות המקיפות את גוש עציון, פגשתי חבורת נערים שסימנה לי להתקרב ולהגיע לכיוונם.

"מה קורה?" שאלתי.

"מצאנו פה בתוך בור המים בשדות של הערבים משהו שלגמרי לא נראה כמו בור מים. בוא תרד בסולם ותראה".

ירדתי איתם כמה מטרים אל בטן האדמה. אכן בור מים שכמותו אפשר למצוא המון במדבר יהודה, בהרי יהודה וסביב גוש עציון. הפלחים הערבים אוגרים את מי הגשמים לבורות מים.

"נו, מה החידוש?"

"תסתכל שם בקצה, מתחילה שם מנהרה לכיוון אחד היישובים. שמנו לב שיש תכונה סביב הבור הזה בימים האחרונים ולכן באנו לבדוק, יש פה פתח של מנהרה..."

אני יושב בתוך הבור ומסתכל, אכן יש פה מנהרה. אבל רגע, מי אמר שזו מנהרה כמו בעזה? האם לצעוק? האם לזעוק את זה? האם להתריע? משמחת תורה תשפ"ד אנחנו חיים במציאות כזו שעל כל דבר קטן צריך לצעוק.

לאחר שפרסמתי את הסרטון בו אנחנו יורדים אל בור המים ומתחילים לזחול במנהרה, הוא הציף בקרב התושבים המון לחץ ופחד. מה קורה? חמאס חופר, ושוב הצבא אומר לנו שזה כלום. להזכירכם, גם כשחפרו מנהרות בעזה, הצבא אמר שזה בסדר ואפשר להמשיך לישון. גם שחפרו מנהרות בצפון הצבא אמר שזה בסדר, שזה איזה חלק מתהליך של בניית המוצבים על ידי החיובאללה...

גם הפעם קיבלתי נזיפה מדובר צה"ל: זו מערה עתיקה עם חפירה ארכיאולוגית, למה הלחצת את כולם? זה אפילו מימי החשמונאים! התעקש הדובר.

מימי החשמונאים? הרי כל אחד שיוורד לעומק הבור מגלה שם את הבקבוקים הריקים של הפלחים הפלסטינים ואת החפירה הטרייה.

מאז פרסום הסרטון קיבלתי עשרות טלפונים, עדויות וסרטונים מתושבים בכל יהודה ושומרון: הנה זה קורה פה. הנה זה קורה שם. נכון, אם נסתכל על תחושת הניצחון שיש בעם כשרואים את החרמון בידינו וחלקים מסוריה בידינו ואת הכמעט ניצחון על חיזבאללה, אפשר לחשוב שסיימנו את העבודה. אלא מה, שהקרב לא נגמר.

כמו ברוחניות, ככה גם בעזה, ככה גם בלבנון - הסיפור אינו נגמר עד שהוא נגמר. ובעצם הסיפור ארוך. סיפור של קרב שאתה תמיד צריך להיות מוכן אליו, וגם כשאתה חושב שאתה מנצח, אתה יודע שלמחרת מצפה לך מערכה חדשה.

הדיון האם המערה הזו היא בור מימי החשמונאים או חפירת טרייה של החמאס מסתובב ביישובי הגוש. "למה לעשות מזה כזה עניין?" שאל אותי חבר, "בור מים או מנהרה התקפית של החמאס - זה לא משנה, אפשר היה לסגור את זה בבטון ולספר לצבא". אז זהו, שהצבא כבר ראה את זה ופתר את זה כמו שהוא פותר את כל האירועים שמתרחשים סביבנו, כולל את הקרב הבא שכנראה יהיה ביהודה ושומרון ואליו צריך להתעורר.

"למה עשיתי את זה?" השבתי לו, "בגלל הצעקה, עצם הפרסום ואופי הפרסום הוא צעקה".

לכל אחד מאיתנו יש נקודה בה מגיעים מים עד נפש, ואז מגיעה צעקה. הילדים שלנו צועקים בבית כי הם לא יכולים לסבול את המציאות. אנחנו צועקים כשאנחנו לא יכולים לסבול את המציאות סביבנו. עם ישראל צועק ונאנק מכאב בשנה וחצי האחרונות בגלל שלא רצינו להבין. זו המציאות סביבנו, והיא מציאות שעוד מעט תתפתח למלחמה.

לכל אחד יש רגע שבו הוא צועק, רגע שבו משהו בתוכו נשבר, אבל

3 ישובים חדשים עכשיו

תשובה ציונית הולמת!

לאחר הפיגוע הקשה בו נרצחו עליזה, רחל ואלעד הי"ד
תושבי השומרון
קוראים לממשלת ישראל:
מקימים שלושה ישובים חדשים

באחת ידו עשה במלאכה ואחת מחזקת השלח (נחמיה, ד)
דורשים: מבצע צבאי, הוספת מחסומים ותנופת בנייה

גודעים את הטרוד
בונים את הארץ

לחיות מחוץ לקופסה

שמעתם פעם שבצבא לא מפעילים את השכל?
זה לא נכון!
פשוט אין את מה לא להפעיל.

עוד בהיותי אברך רך בשנים נתבקשתי על-ידי לשכת גיוסנו להגיע לדחות גיוס.

זה לא שלא הגעתי לפני זה לדחות גיוס, רק שהם לא בדיוק קלטו את זה או משהו. בקיצור, פשוט תגיע לדחות וזהו.

הייתה רק בעיה אחת – התאריך שקבעו לי נפל בדיוק על החופשה השנתית שלנו אצל סבתא של אשתי. בעקבות בקשה שלי לדחיית התאריך הפקידה הנחמדה הסכימה להתגמש, ואפשרה לי לבחור בין הגעה בתאריך המדובר לבין גיוס.

בדרך כלל כשיש לי כל כך הרבה אפשרויות אני מתקשה לבחור, אבל במקרה הזה בסייעתא דשמיא הצלחתי למצוא את האפשרות שנראתה לי מוצלחת יותר.

כמוצא אחרון התקשרתי למנהל של הכולל שאמר שהוא ינסה לשנות לי את התאריך, אבל בינתיים אשתי טענה שברור שעדיף לנסוע לתל השומר מהבית של סבתא שלה מנסיעה מהבית.
נו, טוב, שיהיה.

בבוקר המדובר התעוררתי מוקדם, מצאתי את עצמי באיזה יישוב דרומי נידח מתפלל שחריית במניין הראשון (מניין ראשון!), ונוסע לתל השומר. השעה בה נדרשתי להתייצב הייתה 8:15 כמדומני, עבדכם הנאמן והיקה היה שם כמה דקות לפני.

מהר מהר אצתי רצתי אל האשנב הביינשיש מאחורי הלשכה, כולי מלא אנרגיות ועף על עצמי שהנה עשיתי זאת.

בהקדמה של כמה דקות נעמדתי מול האשנב, והוא היה סגור.

כמה דפיקות על הדיקט שסגר את האשנב עוררו משנתו יצור, שלפי סימנים שונים שידועים רק למומחים היה שייך למין האנושי, וגרמו לו לפתוח את האשנב.

עם כל האנרגיות שהגעתי איתן הנחתי על הדלפק את הצו והודעתי משהו בסגנון: "אמרתם לי להגיע, והנה אני כאן בזמן".

הדבר לא לגמרי ידע מה לעשות עם אובייקט כמוני, במיוחד שהוא גם מלא מרץ, דבר שלא מקובל בכלל שם באזור האשנב.

מסתבר שלא הייתה לו סמכות לטפל במקרה קשה כמוני, ולכן הוא פנה לסמכות בעלת שאר רוח ויכולת שיפוט יוצאת דופן. המפקד שלו.

מכאן התנהלה השיחה האינטלקטואלית הבאה בתמלול משוער:
"למה באת?"

"זימנתם אותי בצו לדחות גיוס".

"אבל חוק טל (חוק גיוס בני ישיבות) פקע (יעני, אין יותר דחיות גיוס)".

"אז למה שלחתם צו אם ידעתם שהחוק יפקע?"
"הצו נשלח לפני שהחוק פקע".

"כן, אבל ידעתם שהחוק יפקע ואני לא אצטרך להתייצב, אז למה שלחתם צו?"

כאן המפקד עפעף קלות, וניסה שוב להסביר לרפה שכל כמוני את ההיגיון הצרוף: "הצו נשלח לפני שהחוק פקע, עכשיו החוק פקע ולא צריך להתייצב".

תשובות עמוקות כאלו הן הרבה מעבר ליכולות השכליות שלי.
"טוב, תגיד גם לכל החברים שלך שלא יבואו".
"טוב".

בסוף הנסיעה לגוש דן הייתה ממש בהשגחה מופלאה, אבל זה סיפור לפעם אחרת.

זו בעיה ידועה – מי שנמצא בתוך המערכת מתקשה, עד לא מסוגל, לפרוץ את הגבולות שלה.

כדי להיות יכול לחשוב מחוץ לקופסה ולשבור תקרות זכוכית לא קיימות, צריך בהרבה מקרים מישהו מבחוץ.

החשבון הוא פשוט. אם אני בפנים אני לוקח את המערכת כמובן מאליו, המערכת היא הנתון, עכשיו צריך לנסות לשחק עם המשתנים האחרים. מי שמגיע מבחוץ מוכן לקחת גם את המערכת כאופציה לשינוי, ולכן הוא רואה וחווה דברים אחרת ממי שנמצא בפנים.

כשאני פוגש את ה' יתברך דרך התבוננות בעולם אני אמנם מתמלא יראה, אבל יראה תחתונה כזו שלוקחת אותי ואת העולם כמובנים מאליהם. מה שלא יקרה אני כאן כדי להישאר, והאני הזה שנשאר הוא זה שירא מה'.

דבר אחד אני לא מסוגל לעשות – לצאת מעצמי ולהיות מוכן להניח גם על הקיום שלי סימן שאלה.

התבוננות מעמיקה יותר, שמכירה בכך שבעצם יש רק ה' וכל העולם הוא תמיד אופציה ולא נתון, מאפשרת לי לצאת מעצמי ומהנחות המוצא הראשוניות שלי.

מה שעלול לקרות לי במקרה כזה הוא שהנוכחות של ה' תהיה כלי-כך מוחלטת, שאני פשוט אאבד את תחושת ה'אני שלי. אפשר גם להציג את זה ככה: הנוכחות האבסולוטית של ה' גורמת לי להתבייש ממנו לא כי עשיתי משהו, אלא פשוט מעצם הנוכחות, באופן שלא מאפשר לי להרגיש את עצמי.
לזה קוראים 'יראה עילאה' – יראה עליונה.

ברור!

בכל מקרה הדרך להגיע לשם חייבת לעבור דרך היראה התחתונה שמובילה לקיום תורה ומצוות, שהן תנאי הכרחי כדי להגיע ליראה העליונה.

ואין ספק שזו בהחלט מדרגה למתקדמים פלוס פלוס, ולא כל אחד יכול להיות שם לגמרי.

אבל רק לדעת שיש דבר כזה בעולם מאפשר לנו, שוכני העמקים, לנשום אוויר מסוג שונה – אוויר פסגות.

ציור: אהרן טירם

מחפש
לימוד **בעוצמה?**

רוצה לעבוד את ד'
ברוח חסידית?
לא מוכן לוותר
על **בניין האישיות?**

הגעת ליעד הנכון
ישיבה קטנה
נחלת יוסף
שבי שומרון

יום הכרזת
#2

מזמינה אותך לשבת הכרות

יום **אמישי** כ"ג טבת 28
מוצאי שבת **פרשת וארא** כ"ה טבת

בואו לטעום את אוירת בית המדרש המיוחד שלנו

ישיבה קטנה
נחלת יוסף

תורה ציווה לנו משה **מורשה** ונתתי אותה לכם

ע"ש הסבא קדישא **מתניה**
הרב יוסף שוורץ זצוק"ל

נשיא הישיבה - הרב רבי ליאור

אש הישיבה - הרב יהושע מרדכי שמידט

הרב יוסף שוורץ - הסבא קדישא מתניה

לפרטים והסעות: אריאל קורן 058-6855233 | הרב יעקב משה 054-5924195 | משרד 09-8007000

לוס אנג'לס בלהבות

הלב הפועם של הפרוגרסיביות עולה באש

כל כך הרבה בתים. טראמפ גם ביקש מראש העיר לסלול ביערות שבילי אש שיחסמו את התפשטות השריפות, כמו שמקובל בעולם. ראש העיר סירב בגלל ארגונים פרוגרסיביים שטענו כי השבילים ביערות פוגעים בסנאים. כך לא היו שום מחסומים בפני השריפה שהלכה והתפשטה בצורה כל כך מסוכנת וכואבת.

אותו ראש עיר גם סירב למנות בראש מנהל הכיבוי אנשים מוכשרים, ולא על פי מגדר גיוון והכלה. גם הבקשה הזאת לא נענתה, ובראש שירותי הכיבוי עמדה מנהלת להט"בית שבראש מעיינה היו כנראה ערכים חשובים מאוד יותר משמירת החיים של התושבים, והמערך כשל ביום פקודה.

באופן מאוד סמלי, כל זה קורה בעת שתרבות הפרוגרס נפגעה אנושות בעת צביעות האקדמיה בשנה שעברה. בשעה שראשי האוניברסיטאות הגיבו באטימות מול הפגיעה הברוטלית בבנות יהודיות על ידי מחבלי החמאס, והכילו אנטישמיות באקדמיה בתמיכה שקטה של כל ההנהלות. בעקבות ההתפכחות ההיא, החליטו איגודי ענק לקדם אנשים מוכשרים לתפקידי מפתח ולא לקדם אנשים לא מוכשרים בגלל לחצי הפרוגרסיביים. הם ראו שהאנשים הללו מקריסים את הארגונים שלהם כלכלית, והם חייבים לקבל החלטות מושכלות ולא פופוליסטיות.

מכה נוספת מקבלת תרבות הפרוגרס עם הכרזתו של מרק צוקרברג כי תאגידי התקשורת העולמיים שבשליטתו יעברו מלוס אנג'לס לטקסס. הוא רוצה שהאנשים שיכוונו את השיח ברשתות העולמיות לא יפעלו על פי הסרגלים המוסריים והערכיים של הפרוגרס מלוס אנג'לס, אלא לפי הערכים של הציבור השפוי שלא מוכן שיהנדסו לו את התודעה. להתפכחות הזו יש השפעה עולמית. מדינות רבות בעולם יאמצו אותה ויעדיפו ערכים יותר אמיתיים. כך אנחנו רואים את מדינת הענק קנדה זורקת בבושת פנים את ראש הממשלה טרודו, שהיה ראש הממשלה המוביל ביחס לכל טרלול פרוגרסיבי.

יש התפכחות, אבל המערכה לא נגמרה. יהיו קנאים שימשיכו להילחם על ערכי הפרוגרס כמו הסמוראים היפנים שנלחמו עבור קיסר יפן עשרות שנים אחרי שיפן נכנעה. הם יילחמו וישמיצו במילים בוטות ומכוערות כל מי שלא חושב כמותם.

באמת חבל עליהם, חבל על אנשים שנלחמים מלחמות אבודות ומשלמים מחירים כל כך כבדים. מדובר בחיי אדם. מדובר בעמל שאנשים עבדו בשבילו שנים רבות. חובה להתפכח, וכדאי למהר.

מאוד כואב לראות את לוס אנג'לס נשרפת, מאוד כואב לשמוע שאנשים נשרפו חיים. אחרים איבדו את כל רכושם. עוד יותר קשה לראות שכל זה היה צפוי ואנשים עצמו עיניים לרווחה.

הנשיא הנבחר טראמפ זיהה כבר בקדנציה הקודמת שלו כי לוס אנג'לס צועדת למקומות מסוכנים. הוא ביקש מראש העיר להטות את מי השיטפונות למאגרי מים שיוכלו לשמש את העיר בעת שריפה. כנגדו עמדו אנשים שטענו כי מי השיטפונות צריכים להגיע לאוקיינוס, כדי שהדגים יקבלו מי גשמים פוריים ולא מי אוקיינוס מלוחים. ראש העיר העדיף את טובתם של הדגים על פני טובת האזרחים, ולכבאים לא היה מספיק מים להשתלט על השריפה שהלכה והתפשטה ושרפה

הם פגעו לנו בבתיים, אבל אנחנו לא נשברים.
החוזק שלנו נמצא בבית ובקשר הזוגי! צריך להחליף את הדיסקט, לעלות מימד ולשנות תפיסה

קורס מהפכני ומעמיק שמטפל בכל הבעיות הזוגיות מהשורש

הרב אליהו לוי
9 שיעורים מוקלטים ומעמיקים על פי תורת החסידות

כלים מעשיים לטיפול עצמי, זוגי ולמטפלים מתחילים ומנוסים

שיעור ראשון ניסיון ללא עלות באתר: www.hannad.co.il
לפרטים והרשמה: hanna.tipul@gmail.com

מחיר מסובסד: 770 ₪
מחיר רגיל: 800 ₪

נשמות דתוהו, נשמות דתיקון

מה תפקידן של הנשים
בקשיים העוברים על עם
ישראל?
מי בפרשה בנה למיילדות
בתים?
ומה הפריע לפרעה
במעשיהן?

נְשִׁים-לֵב

מי פָּרְעָה
כי נִקְשְׁבָנָה לוֹ
אָמְרוּ לָנוּ מִהוּ דְבַר הָאֵל-לְהִים
וְנִירָא אוֹתוֹ

“וַיְהִי כִי יָרְאוּ הַמַּיִלְדוֹת”
וְאוֹתוֹ לֹא סוֹפְרוֹת
“וַיַּעַשׂ לָהֶם בְּתִים”

כָּלָאָם
פָּרַשׁ הָרֶשֶׁבֶ"ם
כֶּךָ בְּקֶשׁ

לְהִסִּיר הַהֲתַנַּגְדוֹת
וְאֵת הַבָּנִים לְשַׁרֵּשׁ
מִקְרָבָם

וְעוֹד תְּבוֹא הַבַּת
וְתוֹכִיחַ מֵאַהֲבָה אֵת הָאָב
שְׂגָם מוֹל אֵיוָמִים וְסִפְנוֹת
מִמְשִׁיכִים תְּמִיד לְבָנוֹת
אֵת הַגְּאֻלָּה הַעֲתִידָה

רואות הן בְּעֵינֵיהֶן עֲכָשׁוּ

דוד עם תווי פנים שמשנתנות לו, נעשות יותר חדות, עם הפאות שקשורות לו בקוקו מאחור, יושב במקום הקבוע שלו בספה, צולל לתוך עולמות אחרים, מתוך ערכת ספרי הפנטזיה.

ילד יפה תואר ויפה מראה, ויפה נשמה וחן ואור. אני לומדת את מראה הפנים החדש.

אני מנסה ממש לקרוא לו לצאת החוצה. לחפש משהו, לזוז, לפגוש, להיפתח, לראות, להתחבר, לחיות. מנסה לעורר את הרצון, או אולי להראות לו שזה אפשרי לפרוץ את קליפת הפחד, חוסר היכולת, חוסר האמונה, חוסר הביטחון.

אבל זה כבר מוגזם. אני רואה שהוא מתחיל להתכווץ מהמילים שלי. מבינה שאני צריכה להמעיט בגלגלי ההצלה שאני שולחת לעברו ונדחים על ידו.

נכון, עכשיו הוא לא מצליח למצוא רצון ולהחזיק אותו, להזין אותו ולבנות לו כלי שיתממש. נכון, זה כואב לי. עכשיו האמונה והביטחון בטוב שלו, ביכולת שלו, עוד בכיסוי.

אני מבינה שעכשיו התפקיד שלי זה להחזיק את האמונה הזו והביטחון הזה בו, ביכולת שלו, שיצליחו להתלבש בכלי בריא ושמת. להחזיק את זה חזק בלב, בלי לומר מילה.

ואביו שמר את הדבר. עם ים של סבלנות, ים של אמונה, וים של דמעות וכאבים בלב. זה לא פשוט עבורי להחזיק את כל זה ולא להיבהל מהשיממון שלו, מהעדר האמונה, החיים.

ובינתיים להכין טוסטים מפנקים שיוציאו אותו מהספה למטבח, ונשיקה על המצח ומבט בעיניים שלו, שיספרו שאצלי בלב מונח כל האמון והביטחון באור שלו, שעוד יצא לאור, אמן.

ואליה...

כל החבר'ה שלו מגיעים. יושבים על הדשא הסינטיטי, רואים בטאבלט סרט. ב-00:03 בבוקר פורסים מזונים בסלון, בבוקר מעבירה אותם לחדר הילדים, למיטות שהתפנו מהקטנים. ב-00:12 פורסת שולחן. פיתות, קפה, גבינת שום, ירקות עם לימון, ביצים.

לפעמים זה בא לי יותר קל, לפעמים - כמו הבוקר - יותר קשה. ההתמודדות מולו קשה בלב בפנים. הכל נראה לי דפוק עד אימה. כל המציאות הזו נראית לי טעות. מה שיוצא מאליה בחודשים האחרונים גורם לי להשתבלל לתוך הכאב, להרגיש שכן, הכל טעות.

המייצר סוגר, ואני רוצה פשוט לא להיות.

מלאכי שטנה צועקים לי בקול - שלא תיבראי, שלא ייברא. ואני חלשה ומכווצת מדי בשביל לענות להם. נותנת לגוף שלי לא לוותר, לקום ולעשות. להגיש אוכל מפנק לשולחן.

מבינה שמתעסקת עם תוהו.

היום בגינה, כשדיברתי עם חברה על הילדים שלי, וברקע יושבים לי בראש הילדים המאוזנים, הרגועים והאסופים של... הגענו למסקנה שהילדים שלי הם מזן דתוהו. הרב קוק כתב שזה זן גבוה מזן התיקון (למרות שעוד לא השתחררתי מהקנאה בזן דתיקון), ולזן כזה לוקח זמן עד שנוולד הפרי המיוחד, הבשל.

זה זן שבהכרח צריך לעבור מסע, ויהיו תקופות שהשאיפות שלהם ירקיעו לשחקים והיכולות שלהם יהיו מתחת לאדמה. הפער הזה יסגור עליהם, ישתק אותם ויצמיד אותם לספה לעוד יום, שבוע, חודש - מי יודע עד מתי, או שזה יגרום להם לעשות שטויות, רק לא לכאוב את הבעירה הזו.

אבל בסופו של תהליך יצא מהם אור ענק שבעתים, מהכל.

אני צריכה להבין את זה, להסכים לזה.

מעניין מאיפה הם יצאו זן שכזה.

כל יום עוד 'הותר לפרסום'... זה נורא. מה אני יכול וצריך לעשות?

לא להתרגל

הרב נחמיה רענן, ראש ישיבת
הבקעה - שדמות נריה

לשרטט קו לתקווה

הרב חגי לונדין

המילה תקווה היא מהשורש של המילה 'קו'. קו זה כיוון חשיבה ארוך, כזה שרואה את המכלול ויודע להביט אל הדברים בפרופורציה ולהסתכל על התמונה הכוללת.

ליבנו נשבר בכל בוקר כשאנחנו שומעים שוב את צמד המילים "הותר לפרסום", אבל אז אדם צריך לחזור אל התקווה.

א. להיזכר שעם כל הכאב האדיר ולמרות הנפילות, המצב של עם ישראל הולך ומשתפר מיום ליום. אין מה להשוות את מצבנו לפני כשנה וחצי למצבנו הנוכחי, מכל הבחינות: הביטחוני, החברתי והרוחני.
ב. כמה שיותר וכמה שניתן, כל אחד בגורתו, ללכת ולסייע לכל אותן משפחות שאיבדו את יקיריהן ובניהן הקריבו את חייהם למען עם ישראל.

ג. כמה שפחות לנסות להחליש ולדכא את הרוח וליצור מרמור ותסכול. זה אומר, למשל, פחות להתעסק עכשיו באתרי חדשות שמעצימים את הצד השלילי, ויותר להתמקד באתרי תקשורת וקבוצות ווטסאפ שיחד עם הכאב הגדול רואים גם את המכלול ונותנים עידוד ושמחה. בעזרת השם - אנחנו ננצח!

נקודת הפתיחה של גאולת מצרים מתוארת בפסוק: **וַיְהִי בַיּוֹמִים הָרְבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֶבְרָה וַיִּזְעְקוּ וַתַּעַל שׁוֹעַתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעֶבְרָה.**

מלך מצרים מת, עם ישראל נאנחים וזועקים לה', ה' שומע את זעקתם ומתחיל תהליך הגאולה. המפרשים שואלים: מדוע מות מלך מצרים גרם לעם ישראל להיאנח ולזעוק? היה אמור להיות הפוך, שמות המלך גורם לשמחה (עייין ברש"י וברמב"ן שם).

הנצי"ב בפירושו 'העמק דבר' מסביר שלאחר שהמלך מת, המצרים היו עסוקים בטקסי הקבורה ולעבדים היה יום חופש, אריאז היה להם זמן לחשוב ולשים לב למצבם הנורא וזה מה שגרם להם להיאנח ולזעוק.

השאלה היא, מה היה עד אז? מדוע במשך כל תקופת השעבוד הארוכה עם ישראל לא נאנח ולא זעק? נראה שהתשובה היא: כוח ההרגל. האדם הוא יצור סתגלן, הוא מסתגל לכל מציאות חיים - קשה ככל שתהיה. מצד אחד, זה מאפשר לו להתקיים במצבי חיים שנראים בלתי אפשריים; מצד שני, ההסתגלות גורמת לו להתרגל ולקבל את מציאות החיים שהוא נתון בה ולוותר על הרצון לשינוי. לכן, במשך תקופת השעבוד עם ישראל התרגל שככה זה ואין מה לעשות. רק החופש הפתאומי הוא שגרם להם לחשוב רגע ולשים לב למציאות החיים האבסורדית שהם חיים בתוכה, ועורר אותם לאנחה וזעקה לה'.

לסיכום, אפשר לומר שכשמתרגלים לאסון ומפסיקים להיאנח, הגאולה מתעכבת. לעומת זאת, כשלא מתרגלים ונאנחים וזועקים לה', הגאולה מתעוררת.

אנחנו נמצאים בתקופה קשה לעם ישראל. הבשורות הקשות הפכו לצערנו לחלק מסדר היום שלנו, והאתגר הגדול בתקופה כזאת הוא שלא להתרגל חלילה לידיעות "הותר לפרסום". עלינו להמשיך להיאנח על כל ידיעה כזאת (והלוואי שנוכח שלא יהיו עוד) ולזעוק לה' שיושיע אותנו במהרה. במקביל, עלינו להתחזק באמונה שעם ישראל נמצא בעיצומו של תהליך מופלא בדרך לגאולה. אנחנו לא מבינים את דרכי ה', ולא יודעים לפרש מדוע התהליך כרוך בייסורים רבים כל כך ומהם השלבים הבאים. למרות זאת, אנחנו מאמינים באמונה שלמה שה' מלווה אותנו בכל חבלי הלידה הללו, ומתוך הייסורים ימציא לנו ישועה. נמשיך להתחזק בתורה, תפילה ועשיית הטוב לזכות השבויים והחטופים, לזכותם של חיילינו הגיבורים המחרפים נפשם על בטחון המדינה ולמען עם ישראל כולו, ונזכה לראות בישועת ה' וגאולה שלמה בקרוב.

נסירות נפש - בחיים מלאים

הרבנית אסתר פיקרסקי

צער אדיר ממלא את הלב כשאנו נפרדים מאהובינו בטרם עת. זכורני מקרה בו נפטרה אישה צעירה במהלך שמחת הכנסת ספר תורה, והמשפחה השבורה פנתה אל הרבי מלובביץ' זי"ע בשאלה כואבת - מדוע דווקא ברגע של שמחה כה גדולה?

הרבי השיב שנשמחה עלתה למרומים מתוך שמחה טהורה, מוקפת באהבת ישראל ובקדושת ספר התורה. זה היה הרגע המושלם עבורה. כשנקבע שהיא השלימה את תפקידה בעולם הזה, כמה טוב שזה היה בתוך בית כנסת, מוקפת במשפחה, ורגעיה האחרונים לוו בשיא הטהרה והשמחה. זה היה יכול להיות אחרת.

מסופר על זוג הורים שבורי לב שהגיעו אל הבעל שם טוב. לאחר שנים של ציפייה זכו לבן, אך בהגיעו לגיל שלוש נפטר לבית עולמו. הבעש"ט גילה להם שנשמתו הייתה כה גבוהה וטהורה, והיא הספיקה להשלים את שליחותה בעולם תוך שלוש שנים בלבד, והם זכו שנבחרו להיות ההורים של נשמה מיוחדת זו.

כל נשמה יורדת לעולם עם תפקיד מיוחד וזמן קצוב. יש נשמות קדושות שמצליחות למלא את ייעודן בזמן קצר, ואז שבות למקורן. אנו נמצאים בתקופה מיוחדת, כשאנו מתקרבים לגאולה השלמה, וישנן נשמות טהורות המשלימות את שליחותן במהירות.

עם זאת, הכאב והגעגוע אכן עצומים. אחרי פטירת אשתו הרבנית, דיבר הרבי רבות על הפסוק "והחי יתן אל לבו" - להפוך את הכאב כמנוע לפעולה, לנתב את הגעגוע לעשייה, ולהמשיך את החיים מתוך ידיעה שהנשמות הללו שמחות כשהן רואות אותנו ממשיכים בדרך ומסורים את נפשנו בחיינו למען עם ישראל.

חיילינו היקרים הי"ד נהרגו על שמירת עם ישראל, ועלינו ללמוד מהם את ההתמסרות המוחלטת לתפקידנו, כחיילים מסורים על המשמר. כשם שיקרינו מצאו את ייעודם המיוחד ופעלו במסירות נפש להגשמתו, כך עלינו להתבונן פנימה ולגלות את התפקיד הייחודי שלנו - להפוך את החושך לאור ולגלות את הניצוץ האלוקי הטמון בכל דבר, כל אחד בהתאם לכוחות והכישורים שלו, ולפעול במרץ ובשמחה להשלמת השליחות האלוקית שלשמה ירדה נשמתנו לעולם הזה.

בית
פדרש
ירושלמי
מבית מעיינות

ירושלמית?
זה לא באופן!

בית מדרש לצעירות מבית מעיינות

ימי שני | 19:00
יעבץ 4 ירושלים (סמוך לתחנת יפו מרכז)

מיקום מרכזי ונגיש
במרכז העיר

חבורת לומדות
איכותית ומגוונת

לימוד חסידות
עמוקה ומחדשת עם
צוות רבני מעיינות

והשבוע בתכנית:

20:30

שיחה עם
ד"ר אור

19:30

נפלאות התניא עם
הרב יואל בייץ

19:00

חברות
על הבר

10 ש"ח כניסה • מיועד למשתתפות בגילאי 18 עד 28
מחלקת א"ר עם מקום חם ולימודי אישי

מדרשת מעיינות המרכז הירושלמי
לע"נ רחל בת נתן ומיכל בן נאים שיחי

ישיבה תיכונת מיסודו של
הרב עדין אבן ישראל שטיינזלץ ע"ה

הורים יקרים! אנו מתכבדים להזמין אתכם

לערב הכרות

להורי התלמידים העולים לכיתה ז ולכיתה ט

אשר יתקיים אי"ה

ביום ג' • כ"א טבת

19.30 • 21.01.25

בישיבת שפע

יום פתוח

לתלמידי כיתה ו'

ביום ו' • כ"ד טבת

9:00-11:30 • 24.01.25

בישיבת שפע

02-5794457

לקבוצת
הווטסאפ
של שפע

לפרטים והרשמה

ישיבת שפע, אפשטיין 5 ירושלים

yeshivatshefa.org.il

shefa.makor@gmail.com

02-5794457

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסני חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

התחייבות למחיר הזול ביותר!!

השרות הטוב
בישראל

מסלולי
אקספרס

עוד היום
אצלך בבית

PAYNGO.CO.IL

65 מרכזי
מכירה ושירות
בפריסה ארצית

אסיקים
ברי מים

טכנולוגיית מים מתקדמת

הובלה
והתקנה
בחינם!

החל מ-
₪949

מחשבים ניידים

התחייבות למחיר הזול ביותר!!

החל מ-
₪799

אוזניות אלחוטיות TWS

התחייבות למחיר הזול ביותר!!

החל מ-
₪69

החל מ-
₪969

קורקינטים חשמליים

INOKIM MIIE QUICKER RIDER

KIMI

החל מ-
₪699

מוצרי חימום לחורף

החל מ-
₪25

התחייבות למחיר הזול ביותר!!

מקררים **התחייבות למחיר הזול ביותר!!** **מקררים**

החל מ- **2,399 ₪** **החל מ- 399 ₪**

Haier LG SAMSUNG SHARP
Blomberg gorenje HITACHI SAMCOR Hisense

מכונות כביסה **התחייבות למחיר הזול ביותר!!** **מכונות כביסה**

החל מ- **690 ₪** **החל מ- 990 ₪**

Miele SAMSUNG LG אלקטרה BOSCH
Blomberg Midea ZANUSSI Whirlpool SIEMENS

מזגנים **התחייבות למחיר הזול ביותר!!** **מדיחי כלים**

החל מ- **899 ₪** **החל מ- 899 ₪**

ELECTRA TADIRAN
ELCO FAMILY TORNADO
BOSCH אלקטרה SAMSUNG
Blomberg Whirlpool Midea SIEMENS

כיריים **התחייבות למחיר הזול ביותר!!** **תנורי אפיה**

החל מ- **299 ₪** **החל מ- 499 ₪**

BOSCH AEG אלקטרה Sauter Electrolux
Midea gorenje DeLonghi ZANUSSI Miele

מיקרוגלים טוסטרים וקומקומים

התחייבות למחיר הזול ביותר!!

החל מ- **39 ₪**

Sauter LG Midea אלקטרה SAMSUNG

מיקסרים ובלנדרים

התחייבות למחיר הזול ביותר!!

החל מ- **69 ₪**

magimix NINJA kMix DAVO Sauter KitchenAid KENWOOD אלקטרה

שואבי אבק

התחייבות למחיר הזול ביותר!!

החל מ- **199 ₪**

mi dyson dreame roborock ecovacs JIMMY bissel tineco

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00
 בתוקף עד- 31.1.25 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מינימום מלאי
 10 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע בחנויות | התחייבות למחיר הזול ביותר כנגד
 כל הצעת מחיר רשמית על אותו הדגם ובאותם תנאים | אין כפל הנחות ומבצעים

PAYNGO.CO.IL *5018

שתינסו יקרי, ישיבת עטרת נחמיה

מזמינה אותך
לערב היכרות ולימוד איתנו!

יום חמישי כ"ג טבת | 16:00
בישיבתנו, בנימיני 11 תל אביב

בתוכנית:

- לימוד סוגיא
- חברותות עם אברכים בישיבה
- שיחה של ר"מ בישיבה, הרב בעז בארי, על תורה ומלחמה
- התוועדות ליל שישי עם ראש הישיבה הרב מיכה הלוי שליט"א

בואו וספגו טורה בגזסות,
בצתקות וציבוק חברים!

תאביל-טעוב גרפ

צ'ולנט
ליל
שישי!

לפרטים נוספים ולכל שאלה: הרב דוד יעקבוביץ 052-3219617

להחבר שזמרים לארץ

מה חדש בעולם המידות? נעים להכיר: עבודת מידות ארצישראלית, כזו שמנביעה את הפנים ונהיית חלק מהטבע שלנו • איך צומחים מוסרית בעולם העסקים? לא מדכאים את עצמנו ואת העסק; מזהים את הניסיונות וגדלים מהם • ומה אומרים מול המלעיזים עלינו במלחמה הנוכחית? אנחנו מיישרים את המוסר לעולם כולו. העולם עומד ואומר – ככה נלחמים! ראש ישיבת מצפה יריחו הרב יצחק סבתו משוחח עם 'קרוב אליך' לרגל השקת ספרו הראשון בסדרת 'לדעת בארץ דרכך', העוסק בעבודת המידות בניחוחה של תורת ארץ ישראל

מלחמה היא סיטואציה אדירה, היא כמו מרחב גדילה עצום, שמזמן המון דרכים לגדול. כל ניסיון הוא כמו סולם, שאפשר לעלות ואפשר לרדת בו. גם מלחמה היא כמו סולם עצום, שאפשר לעלות בו לגבהים אדירים, אבל אפשר גם ליפול ממנו לתהומות. אפשר לעלות בה לאמונה, לאופטימיות, להתנדבות של חסד; או ליפול להסתגרות, ייאוש ועצבות. מלחמה היא גם סולם לבירור צדקת הדרך ולחידוד המוסר הפנימי. כך למשל, מחקרים מראים שההתנדבות בעם ישראל עלתה באופן דרמטי במלחמה הזו, במספרים של מאות אלפים ויותר.

בחיינו, קטנים או גדולים. הראשונה היא מה שאנו מכנים 'הגישה ההישרדותית', והשנייה היא 'הגישה המצמיחה'. הגישה ההישרדותית רואה בניסיונות מטרד, ומנסה לחזור למצב החיים הקודם. זוהי, אגב, הגישה הטבעית שלנו אם איננו עובדים על זה. אך הגישה המצמיחה רואה את הסיטואציות הללו כפלטפורמה לצמיחה וגדילה פנימית. אלו יכולות להיות סיטואציות יומיומיות, כמו איחור, תגובה שאינה צפויה, פנצ'ר; או דברים גדולים הרבה יותר, כמו הצלחה מיוחדת בעסקים, או דברים מצערים כמו אובדן או מחלה לא עלינו.

רב זכה כעת להוציא לאור את הספר הראשון על עבודת המידות לאור תורת ארץ ישראל. כיום, כשאנחנו נמצאים במציאות לא טבעית, בזמן מלחמה המעמתת אותנו עם דברים שונים ומורכבים, כיצד מתבטא בכלל העולם של תיקון המידות?

אחד הנושאים היסודיים בעבודת השם בכלל, ובעבודת המידות בפרט, הוא מה שמכונה 'ניסיונות'. ישנן שתי גישות אפשריות ביחס לתגובה של האדם למצבים מאתגרים

ודאי שיש לנו גם את הבחינה החיונית של עבד השם. מה שהוא אומר אנחנו עושים, גם אם לא נבין או נתחבר. מצד שני, בארץ ישראל צריך לפתח גם את עבודת הבן. הזוהר אומר שבארץ ישראל אנחנו נקראים 'בני מלכים'. וידועים דברי מרן הרב זצ"ל היסודיים במאמר הדור, שכאן, בארץ ישראל, היחס העיקרי צריך להיות עבודת בנים לאביהם מחוללם, יחס הנוטה לאהבה יותר מיראה. על כן צריך לפתח תורה שלימה של עבודת מידות הצומחת מהאדם פנימה. עבודת מידות כזו איננה מרכאת את האדם, אלא להפך, מפתחת אותו. בעבודה

ארץ ישראל, דורש פיתוח וריענון, ודווקא ממקורותיה של תורה. אחד ההבדלים היסודיים בין עבודת המידות של ארץ ישראל לעבודת המידות של חוץ לארץ, הוא המקום ממנו באה הדרישה להשתלם במידות. כשהיינו בחוץ לארץ, עבודת המידות נדמתה ככורח הנכפה עלינו מאיזו סמכות חיצונית, יראת העונש, או מרצון לקבל שכר, שגם הוא רצון חיצוני. כאשר אנחנו נמצאים בארץ ישראל, אנחנו מחוברים יותר למהות של הדברים, ועבודתנו היא לא 'עבודת עבד' בלבד, אלא גם 'עבודת בן'. הרצון שלנו מתעורר.

המידה הראשונה שכתבנו עליה, ונמצאת בחלקו השני של הספר שיצא כעת, היא מידת השמחה. הרב קוק כותב שאבות המוסר העליון הם שלושה: הגבורה, השמחה והענווה. כשהם פתוחים, הם מגלים את תפארת האדם, את צלם האלוקים שבו. השמחה היא עולם שלם. האם קל לשמוח בתקופה הזו? מעורבים בה דברים רבים שאינם פשוטים. בספר הזה אנחנו פותחים ועוסקים בתשתיות של השמחה: האמונה, האופטימיות, הכרת הטוב, ענווה ועוד. בהמשך אנחנו מדברים על השמחה בפועל, ואחר כך על התמודדות עם ניסיונות וקשיים בעולם.

פרק נוסף מדבר על להפוך חושך לאור; איך הופכים את הקשיים והניסיונות למקומות של ברכה, שאדרבה, מזמינים את כולנו לגדול.

נוסיף בשולי השאלה שלך: רב היישוב שלנו (מצפה יריחו), הרב יהודה קרויזר שיחיה, שִׁשְׁכַל שני בנים בתאונה, סיפר שהוא קרא בספר את הפרקים שהקדשנו לנושא של התמודדות עם הייסורים בעולם הזה, והתרגש מהם מאוד. הדרך המתוארת בספר הלמה את אופן הצמיחה של הרב מתוך המשבר, וזה נתן לו הרבה מאוד כוח.

לאמיתו של דבר, הרב קרויזר, ועמו עוד רבים וטובים, הם אנשי האמונה הגדולים שמתגלים בעיתות משבר, ומהם יש ללמוד כיצד לצמוח. כמה גיבורים כאלה התגלו במלחמה הזאת בעם ישראל! הדס לוינשטרן, הרב סלוטקי, משפחת ויצן, ועוד ועוד. מדהים להיווכח אילו עוצמות יש לעם ישראל. אנחנו רואים מגדלורים שמאירים לנו את הדרך, והם מתגלים דווקא בזמן המלחמה. כמוכן, איננו מזמינים את הניסיונות הללו; הם באים משמים ללא ששואלים אותנו. אך הכוחות שמתגלים על ידי הגדולים הללו – האופטימיות, האמונה וההכרה בצדקת הדרך, נותנים כוח להרבה אנשים אחרים, גם בהתמודדויות פשוטות יותר. אכן, המציאות החדשה של חזרת עם ישראל לארצו משפיעה על כל העולמות הרוחניים והמעשיים שלנו. באבות דר' נתן כתוב על הפסוק "וזהב הארץ היא טוב": "אין תורה כתורת ארץ ישראל". גם עולם המידות, בעקבות הרוח והאווירה של

מחפשת אולפנה?

חפשת אולפנה איכותית שתסזור לך לבנות במרה ויראת שמייך? כיסא ולשמחה?

אולפנת צביה שבת

אולפנה תורנית לאומית בבית שמש
ההולכת בדרכו של הראי"ה קוק זצ"ל ובנו הרצי"ה קוק זצ"ל
המצמיחה בנות בעבודת ה' ובניית האישינות.
*לימודים ברמה גבוהה
*במסגרת של חצי פנימייה.

ימי היכרות לעולות לכיתה ט':
י"ב טבת 12.1 | ד' שבט 2.2
ערב היכרות להורים:
שלישי ו' שבט 4.2

ניתן להירשם לימי היכרות וראיונות בקישור המצורף

החל הרישום לכיתה ט'
לשנה"ל תשפ"ו

לשאלות ובירורים נוספים:
איטל 052-7438387 בשעות הערב | ulpena.shvut@gmail.com
משרד 02-5630815 רחוב הגפן 32 בית שמש, ניתן ליצור קשר גם בווצאפ

052-7438387 | תאריך: 2024

בדרך של העלאת המידות, אנו מזהים את הטוב שבכל אחת מהמידות הרעות הללו ומצרפים אותן להנהגה שלנו כחלק מעבודת השם.

החידוש שיש כאן הוא, שאי אפשר באמת לעבוד באופן מלא על פיתוח של מידה טובה, אם לא מצרפים את הטוב שבמידה הרעה ההפוכה ממנה. לדוגמה: אם נעבוד על מיגור מידת הקנאה שבנו, ולא נקנא באף אדם או משפחה אחרים, ונתמלא באמונה שלכל אדם יש את החלק שלו מבורא עולם, אנו עלולים למצוא את עצמנו עומדים במקום ולא מוציאים לפועל את הכישרונות שלנו. אנו עשויים לחיות את חיינו בכישרונות וברדידות, ואפילו להחמיץ את השליחות המיוחדת שלנו בעולם. לקנאה ישנו תפקיד חיובי - להיות האחראית על הוצאת הכוחות שלנו לפועל.

זו גם הסיבה לכך שאין האדם יכול למגר את הקנאה באופן מוחלט, אלא אם כן הוא יפסיק לחיות... מה שנראה כמעצור מהעבודה על עצמנו, כאשר מצרפים ומעלים אותו מהמקום הנמוך של שמחה לאיד, או רצון שהשני לא יצליח, והופכים אותו למנוע שעוזר לנו להכיר את כישרונותינו ולהוקיר את תפקידנו בעולם, אוראז סרה הקנאה. המסקנה העולה מרעיון זה, היא שצריך תמיד לעבוד באופן זוגי: פיתוח המידה הטובה, ובמקביל צירוף והעלאת הטוב שבמידה הרעה, תוך השלת הקליפה השלילית שלה.

להעמיק את המוטיבציה

הרב דיבר על כך שבתורה של ארץ ישראל ישנו דגש על עבודת המוסר והמידות, אך מנגד אנחנו עדים להאשמות מוסריות כביכול, כמו בתביעות בבית הדין בהאג, שהעם היהודי לא נוהג במוסריות! ואפילו ישנה אמירה הרווחת - אף בישראל - הרואה בעין ביקורתית את הלך החיים ואת עולם המידות של היהודי הטיפוסי. ישנם כאלה הנוטים לייחס לגוים ולאזרחי מדינות אחרות נימוסים ודרכים ישרות יותר, וסבורים שהם מתנהגים בצורה מתורבת יותר.

פתחת בדבר משמעותי מאוד - מוסר מלחמה. דיברנו על עבודת המידות בשעת מלחמה, אבל לא נגענו בשאלה הכללית - כיצד נלחמים לאור תורת המוסר והאתיקה היהודית. זה פוגש את אחד החלומות שלנו: אחרי שנוציא בעז"ה את הספרים על המידות, כמו אמת ושקר, עבדות וחירות, קנאה ושמחה בחלקו, גאווה וענוה ועוד, הרעיון הוא לכתוב סדרה נוספת, על ידי או על ידי אחרים, שתעסוק ביחס התורה לנושאים כללים וסוגיות מוסריות רבות, כמו מלחמה.

מלחמה היא סוגיה גדולה שיש בה הרבה נושאים. מה יש למוסר היהודי לומר על המלחמה בפן האישי ובפן הכללי - כיצד נלחמים? נכתבו על זה ספרים, כמו הספר

המצבי את רוח הקודש בכותרת של סולם הגדילה של אדם מישראל, ובשלבי הסולם הוא מניח את תיקון המידות.

כאשר עם ישראל מגיע לארץ, הוא נקרא להיפתח לדרגות הכי גבוהות. הפתיחה הזו של עולם המידות באופן רחב ועמוק וכללי, היא הזמנה לדרגות הגבוהות שעם ישראל צריך לצעוד אליהן.

החוויה של עולם רוחני המגיע בעיקר מראה ולא מאהבה, זוהי חוויה של חו"ל, כאשר אנחנו לא במקומנו, לא בעולם של פריחה נפשית ורוחנית, לא בעולם הפתוח לחידושים, והכל מכווץ. בארץ ישראל הכל פתוח, אווירא דארץ ישראל מחכים, הוא פותח את הנשמה לפסגות חדשות.

האם ישנם חידושים גם בדרך המעשית של תורת המידות בארץ ישראל - או שמא עיקר השינוי מתבטא רק ברוח והשראה?

מובן שישנם חידושים רבים גם באופן המעשי. החידושים המעשיים הם חלק מהותי מעבודת המידות, ומהווים חלק מרכזי ממטרתו של הספר.

לדוגמה: כולנו מכירים את המושג 'העלאת המידות' המופיע רבות בעולם החסידות, מה המשמעות שלו? בעבודת המידות הרגילה אנו מפתחים את המידות הטובות, כמו ענוה, אהבה, שמחה בחלקו. מידות אלו הן 'ידידות' שלנו. מאידך, המידות הרעות, כמו מידת השנאה, הכעס, הגאווה או הקנאה, מתווגות כ'אויבות' שלנו. ממילא אנו מכוונים להילחם עם המידות הרעות ולמגרן כמה שאפשר. אך

כזו אדם מזהה את השאיפות הקדושות של הערכים גנוזות בו ומבקשות לגדול. החסד, האמת, החירות, הגבורה, השמחה, הענוה, מבקשות לפרוץ, והוא נענה לבקשה העמוקה הזו הנובעת מתוכו, מנשמתו.

שערי חבמה נפתחים, היבנסו

במילים קצרות נאמר: עבודת מידות ארצישראלית תהיה עבודה כזו שמביעה את הפנים, ונהיית חלק מהטבע, מהיומיום שלנו, ומהרצון שלנו לגדול ולהתפתח בחיים. לכן זוהי עבודה גדולה ומאתגרת מצד אחד, וטבעית ושמחה מצד שני. אדם בריא רוצה ושמח לגדול. אולם יותר מכל מה שאמרנו עד עכשיו, עבודת המידות בארץ ישראל היא הכנה למדרגות של השראת שכינה.

החזרה שלנו לארצנו נובעת מחזרת השכינה לציון. הקומה העליונה של שיבת ציון היא מדרגות רוח הקודש והנבואה. בכל הספרים שלנו כתוב שהדרך להשראה ולקרבת אלוקים ברמה גבוהה עוברת דרך עבודת המידות. הגמרא בפסחים אומרת שכל נביא שמתיהר, וכן נביא שכוועס, נבואתו מסתלקת ממנו. הרמב"ם כותב שכדי להתנבא צריך אדם להשתלם במידותיו. ספר מסילת ישרים לקח כיסוד את אמתו של התנא ר' פנחס בן יאיר,

אם היחס שלנו חד משמעי, אם התגובה לפעילות טרור היא מיידית ולא הססנית, אנחנו מיישרים את המוסר לעולם כולו. העולם עומד ואומר - ככה נלחמים! מצד אחד מוסריים, לא הורגים סתם ללא סיבה או איום ולא שמחים להרוג אנשים, אבל מאידך, כאשר מבינים שיש איום - פועלים בכל התוקף והעוז, ואף כאשר הם מתחבאים מאחורי ילדים וחולים. אנחנו אות ומופת, ויש לנו עוד מה להשתכלל

המוסר המערבי מתייחס למי שמפציץ את בית הספר כרוצח, בעוד הרוצח הוא המחבל שפועל משם. מי ששם את הבסיס שלו בגן הילדים - הוא הרוצח את הילדים שלו. האחריות היא שלו. הבנה כזו היא קריטית כתשובה לשאלה מהו מוסר. הבא להורגך - השכם להורגו. מי שזה לא ברור לו, גורם להרג של אזרחים שלו, ובנוסף הוא גורם לילדים של האויב למות, כי בסופו של דבר אנו נהיה מוכרחים להילחם.

המצויין של הרב רכניץ, 'אתיקה צבאית יהודית', אך אפשר וצריך לכתוב על כך עוד. כך גם בנושא של עולם העסקים: מה אומר המוסר ביחס לעולם העסקים? איך צומחים מוסרית ואישיותית בתוך העולם הזה? איננו מכוונים לעמידה מוסרית המדכאת את האדם וגורמת לעסק להיכשל; זו לא תפיסה יהודית, ובטח לא תפיסה ארצישראלית, השואפת לצמיחה ופריחה. מוסר אמיתי ילמד איך אדם גדל בעולם העסקים, מזהה את עיקרי הניסיונות שבו, וצומח מהם.

זה נכון לעולם הכלכלה, לעולם החינוך, הרפואה ועוד. אפשר לזהות את עיקר האתגרים המוסריים, ולראות אותם כמחוללי צמיחה לכל אדם שנמצא במקומות הללו. ואם נכתוב ספרים, נעשה סרטים, ונגיש את דרך עבודת המידות היהודית בהרבה דרכים, ייפתחו לנו שערים מדהימים בכל התחומים הללו. יש לנו כל כך הרבה עומק ויופי לתת לעולם!

נחזור למוסר המלחמה. באמת מוסר המלחמה היהודי הוא אות ומופת לעולם, וזאת דווקא כאשר רואים שאנחנו משיבים מלחמה שעה, בתקיפות ובחריפות, נלחמים ברוע וממגרים אותו מן העולם, שלא כמו העולם הנוצרי, המראה פנים מוסריות אך בפועל נותן לרוע לשלוט. המציאות היא הזויה: כל שיטת המלחמה של החמאס בנויה על עולם המוסר המערבי. החמאס יודע שלא נפגע בבתי ספר ובבתי חולים, ולכן שם הם בנו את כל מפלצות הטרור שלהם. הבסיסים והמחסנים שלהם נמצאו בבתי ספר ובבתי חולים. הם בנו דוקטרינת רצח אנטי-מוסרית, על גבי המוסר המערבי.

אם אנחנו ניצמד למוסר המערבי, או הנוצרי, ונתעקש שלא לפגוע בתי ספר ובתי חולים גם אם הם יהיו לקיני טרור ויפציצו משם באלפי טילים המאיימים עלינו, אנחנו בעצם אומרים שלא אכפת לנו מהילדים שלנו.

גרעין לבנות שירות חקלאי נ'21 ג'21 י"א

גרעין לבנות שירות חקלאי

דווקא עכשיו, יבואו את המלחמה

חצו!

צו שירות לאומי בקרית שמונה

אם צ'21 צ'21 אכנהו 21 צ'21

מחפש שידה מחו"ב אקדמיה צ'21 ונשאלה
לא רוצה לקרר חלק בחיפוש ומצאק החצי הגבול

גרעין חקלאיות חלוצי לבנות שירות בקרית שמונה - זה המקום!

חברים אומרים לי: אנחנו מחפשים תורה עם עומק, עם גדלות, עם רוחניות; ושעם זאת – תהיה תורה המחוברת לעולם הזה, ולאֶרץ, "לדעת בארץ דרכך", מתוך מבט חיובי על הארץ, ולא מאיסה בה

טעם הדבר, כפי שכבר הסביר המסילת ישרים בזמנו, שתלמידי החכמים לא משקיעים בתחום הזה, וגם בשייכות הוא איננו מפותח מספיק. לצערי חושבים שאין מה להעמיק בו, אך באמת עבודה זו נדרשת דווקא מאנשי העומק. מי שאינו לומד ומלמד בעיון גמרא או אמונה, יקשה עליו לפתוח את השערים הללו של עבודת המידות לעצמו ולאחרים. אך כיון שלא משקיעים בתחום זה כראוי לו, לא בלימודו ולא בעבודה בפועל, החיסרון מורגש מאוד. הוא מתבטא גם אצל בני תורה וגם אצל מי שאינו. מפגש עם אדם שהוא גאותן או אגואיסט, הוא מפגש מכאיב. מציאות כזו יוצרת חילוקים ופילוגים, יוצרת ניתוק בין אנשים, ולפעמים גם מביאה למצב הפוך מקידוש השם.

לסיכום, המצווה היסודית של "והלכת בדרכיו" צריכה ביאור מתאים לדורנו, והצורך העולה מתוך החיים היומיומיים דורש מאיתנו עבודה גדולה של העמקה, עיון וליבון, כמו שמעמיקים בסוגיות בגמרא ובאמונה.

העם דורש תורה מחוברת

הרב מחובר לעם ישראל בכל מיני פלטפורמות. דרך הגרעינים התורניים של הישיבה, ובדרכים ומפגשים נוספים שיש לרב עם הציבוריות הישראלית. היכן מתבטאת עבודת המידות מחוץ לכותלי בית המדרש?

קודם כל, הספר איננו מיועד לבחורי ישיבה דווקא. הוא בפירוש מיועד לעם ישראל ולכל מי שרוצה לגדול ולצמוח בעולם המידות. עם זאת, ישיבה בפרט היא מקום מצוין לגדול בעולם המידות, כי זהו מקום של חינוך. ולכן, לצד ההשקעה בלימוד עיון בעמקות ובלמוד האמונה בגדלות, גם בעולם המידות צריך להשקיע הרבה, בלימוד ובעבודה. וככל שעולם המידות מפותח ורחב יותר, ומוצאים את ההשקעה והחיבור שלו לעולם האמונה והעיון, כך כשיוצאים למקומות שמחוץ לכותלי הישיבה, מגלים כמה אנשים צמאים למקומות האלו ולעומקים הללו.

יש לי חבר שהוא ראש משרד עורכי דין בתל אביב. כשאנחנו עוסקים בעולם המידות, הוא כל כך קשוב וצמא. בעולם העסקי שלו כעו"ד, הוא מתמודד עם דילמות מוסריות רבות, כמו – האם עליו למשוך ידיו מעזרה ללקוחות מסוימים, האם בעבודתו עליו להתחשב גם

זה מתחיל בספר התנ"ך עצמו, המספר לנו על הנהגתם של אבותינו הקדושים, וכמוכן על הנהגתו של הבורא יתברך. בספר משלי באופן מיוחד מצויות הדרכות מוסריות רבות. מאמרים רבים של חז"ל מצויים במדרשים ובגמרות, ובאופן מרכזי במשנה במסכת אבות. על פי פסוקי התנ"ך ודברי חז"ל נכתבו ספרי המוסר שלנו, החל מספרי הראשונים כמו חובות הלבבות של רבינו בחיי, שמונה פרקים לרמב"ם, שערי תשובה לרבינו יונה; ועד לספרי האחרונים, כמו מסילת ישרים, אורחות צדיקים, פלא יועץ, שערי קדושה של ר' חיים ויטל, ועוד רבים.

נוסף על כך, ישנה חשיבות מיוחדת לעיסוק בעולם המידות מצד הצורך העולה מן המציאות. אני חושב שכל מי שלמד תורה, וקשור לעולם היהודי באופן אמיתי, ניסה במשך חייו לעבוד על מידותיו, לשפר את העונה ואת האמת ולעבוד על השמחה והחסד. אך כשמנסים בדור שלנו לפתח את המידות הפנימיות נתקלים בשאלות, קשיים, מבוכות ואתגרים, ופעמים רבות נשארים ללא מענה. הקושי הזה מתעצם כיון שעבודת המידות היא בסיסית כל כך, ופוגשת אותנו בכל רגע ורגע. בכל יום אדם מחליט החלטות רבות הקשורות לעולם המידות. כיצד הוא מגיב לאשתו בסיטואציה פשוטה, מה הוא עושה כאשר רכב עקף אותו בכביש, ועוד מסלולי חיים רבים בהם אדם נפגש עם דילמות בתחום עולם המידות. אם אין מענה מתאים שאדם חש שהוא צומח איתו, גם אם באופן כללי בחייו הוא בן תורה, באיזהו שלב הוא יתיימש ויעזוב את העבודה על מידותיו.

אספר סיפור שממחיש את הקושי שעלול להיות ביחס לעבודת המידות. לפני כמה שנים, בהיותי ר"מ בישיבה, ישבו מאחוריי בבית המדרש זוג שלמדו בחברותא באחד מספרי המוסר של הראשונים. זהו ספר שכתוב בסגנון של מוסר חריף. אחרי כשלושה שבועות של לימוד פנה אלי אחד מהם ואמר לי: "הרב, אנחנו לומדים את הספר ברצינות ומתקדמים בו, אבל תדע לך שאם אנחנו ממשיכים ללמוד בו, שנינו הולכים להיכנס לדיכאון". הוא אמר את זה במין רצינות ותמימות כזו. ענית לו, שאם זו תחושתו, הספר לא נכתב עבורו. הוא תמה על כך והסברתי: "הרי בהמשך הספר המחבר מדבר על החובה לעבוד את ה' בשמחה, באור פנים ואהבה. ואם חלקו הראשון של הספר גורם לך ליפול לעצבות, סימן שלא אליך התכוון המחבר. שהרי המחבר ודאי אינו סותר את עצמו".

וללמוד וללמד את העולם על מוסר מלחמה. הוספת ושאלת: האם הישראלי המצוי מבטא את המוסר היהודי? התשובה היא שזה תלוי ברמת ההסתכלות. אם מסתכלים קצת לעומק, מזהים בישראל המון טוב. אחוזי ההתנדבות בישראל גבוהים יותר מכלל העולם, ושיעור תרומות הכליה האלטרואיסטיות – שנעשות בחינם – גבוה בישראל מכלל העולם בפער גדול! זה דבר מדהים.

בעם ישראל יש רצון עז להיטיב, רצון של טוב ותיקון עולם, של חסד ונתינה. אלא שהרבה פעמים היהודי הוא חריף ויצירתי וחושב מחוץ לקופסה, כך שהנימוסים האירופאים חיצוניים ומלאכותיים לו מדי. הם מייצרים איזו בינוניות אישיותית. כדי שיהודי יתחבר לעולם אמיתי של מוסר, הוא זקוק שזה יגיע מהפנימיות שלו, לא מאיזה גינון חיצוני, רק משום שכך התרבות מחייבת. זה צריך לבוא ממקום רוחני עמוק של דבקות באלוקים.

ככה חי יהודי עובד אלוהים, זה "והלכת בדרכיו". כשנותנים לו את המוטיבציה העמוקה – היהודי הוא הכי מוסרי שיש, אבל אם נותנים לו מוטיבציות פשוטות, זה לא מחזיק אצלו מעמד. מידת האמת, העוצמה הפנימית, החירות והכנות שלו, לא מאפשרות לו להיות במוסר בינוני רדוד, ובנימוסים הבאים ממוסכמות חברתיות חיצוניות. מי שהוא מחובר פנימה, ומחובר לעולם היהודי בעומקו, אף אם הוא אינו לומד תורה, הטבע היהודי שלו פורץ בכל כוחו. אבל מי שפחות מחובר, הרבה פעמים נימוסים לא ידברו אליו, ואז עלול להיראות לנו שאירופאי ממוצע נמוסר יותר מהיהודי. זו אכן בעיה, אבל זו בעיה שבאה מהגדלות הפנימית שלנו, ולא להיפך. כאשר יתנו לנו את המזון המוסרי המתאים ליהודים, את המוטיבציות והדרכים המתאימות לרוח הגדולה שלנו – יתגלה שהעם היהודי הוא מדהים והכי מוסרי, מגדלור לעולם.

מדוע מספרי מוסר? חשב מסלול מחדש

ניכר שהלימוד על עבודת המידות משמעותי לרב באופן מיוחד, מדוע? הרי הלימוד בישיבה מתפרס סביב תחומים רבים.

אחד הדברים המיוחדים בעולם היהודי, הוא הקשר שיש בין העולמות הרוחניים הגבוהים, בין הקדושה והדבקות באלוקים, לבין החיים המעשיים היומיומיים. "לדעת בארץ דרכך" פירושו לדעת מהי דרך ה' בארץ, בארץ ממש. וזוהי עבודת המידות.

לחשיבות העיסוק בתורת עבודת המידות בכלל, ובימינו בפרט, יש כמה סיבות.

ראשית כל – המצווה. ישנה מצות עשה מהתורה – "והלכת בדרכיו". כלומר, באותן הנהגות שבורא העולם מנהיג את עולמו, עלינו להנהיג את עולמנו. זהו נושא מרכזי העומד ברום עולמיה של היהדות. לא בכדי בעולם היהודי נכתבו ספרים על המידות בכל הדורות.

ואז נגדל כולנו, כעם. השערים והצינורות הרוחניים יפתחו יותר ויותר, ואור חדש יאיר על ציון. זה חלק מתחיית ישראל על ארצו. תאר לעצמך שכל העולם היהודי מלא בעבודה פנימית מוסרית גבוהה, שהופכת אותנו לאנשים צדיקים ומאירים יותר. כמה אור אפשר להביא לעולם, איזו השראה תבוא עלינו, ועל העולם בעקבותינו. יש לנו מה לעשות בעולם – לתקן עולם במלכות ש-ד-י. ■

האמונה שהוא כתב, ואומר שאין הוא סבור שביכולתו לפתח את כל עולם האמונה לבד, אבל הוא פותח שערים. בשולי גלימתו אף אני אומר: העבודה הקדושה של ההתבוננות וההעמקה בעבודת המידות לאור תורת ארץ ישראל, שאנחנו זוכים לעסוק בה, היא גם קריאה לפתיחת שערים בתחום הזה. היא קריאה לכל מי שמרגיש קרוב לתחום ורוצה להיות חלק מהעולם הזה, מהעולם היהודי הזה שהוא לגמרי שלנו, שייפתח ויתחדש.

בתועלת או הנזק העלולים להיגרם על ידה? איך לעשות את זה בצורה נכונה? זה פוגש אותו גם בעולם המשפחתי שלו ובעולמות נוספים ולכן זה מאוד מרבר אליו. זה מזמין אותו לגדול באופן רוחני ומוסרי ביום-יום! כשאני נמצא מחוץ לישיבה אני פוגש את הצימאון הגדול הזה לעמקות של תורה, לתורה המחוברת למציאות, שיש בה ענוה מצד אחד, ומעוף ויצירה מצד שני. חברים אומרים לי: אנחנו מחפשים תורה עם עומק, עם אמונה עמוקה, עם גדלות, עם רוחניות; ושעם זאת – תהיה תורה המחוברת לעולם הזה, ולא רק, "לדעת בארץ דרכך", מתוך מבט חיובי על הארץ, ולא מאיסה בה. רק אתמול נכנסתי לבית כנסת אחד, והיה שם יהודי שדרש ואמר 'אנחנו שונאים את העולם הזה'. אם יבוא יהודי שעובד ומעוניין לפתח את העולם הזה, וישמע משפט כזה – זה ייצור אצלו אנטגוניזם, התנגדות. אלו דברים שאם לא לומדים אמונה בעמקות לא מבינים אותם. באנו לארץ בשביל לפתח אותה מתוך קדושה, אבל אנחנו לא שונאים אותה, ממש לא. להיפך, אנו אוהבים אותה מאוד. ולא רק אותה, אלא גם את העולם הזה בכללו. המדרש אומר: "בשעה שברא הקדוש ברוך הוא את אדם הראשון, נטלו והחזירו על כל אילני גן עדן, ואמר לו, ראה מעשי כמה נאים ומשובחין הן, וכל מה שבראתי בשבילך בראתי, תן דעתך שלא תקלקל ותחריב את עולמי". השם רוצה להפך, שנפתח את העולם הזה, ואתה אומר על מעשה ידי הבורא שאנחנו שונאים אותו?! אלו תפיסות שאינן נכונות. ככל שהתפיסות התורניות שלנו בעולם האמונה בכלל, ובעולם המידות בפרט, יותר עמוקות ופנימיות, כך התורה שלנו תפגוש שמחה גדולה ושעריים שנפתחים, ואף התרגשות – של הנשמה היהודית שצמאה ופוגשת משהו שמתאים לה. היא נהיית פשוט מוארת, יש לה חוויית גאולה.

ממן הרב קוק מתייחס באחת מאיגרותיו לספרי

תואר שני במכללה ירושלים

מובילים במספר הסטודנטים מבין כלל המכללות בארץ!

93% מסיימים את התואר השני מיד בסיום תקופת הלימודים

מסלולים נפרדים לנשים ולגברים

למידה היברידית (רוב המפגשים בזום)

1+1 תואר ולימודי תעודה

הוראת מחשבת ישראל ותושב"ע

לגברים - מסלול לרבני קהילות לנשים - כלים בגישור, טיפוח רגשי

"וכל חכם לב בכס יבואו ויעשו... שמות פרק לה, י

ניהול וארגון מערכות חינוך

מיומנויות וסימולציות בניהול, הובלת צוותים, עיצוב זהות ניהולית

"כרועה עדרו ירעה... עלות ינהל" ישעיהו, מ, א

מי אני?

שנה אחת! 3 סמסטרים < יום בשבוע*

הוראת מתמטיקה/ מדעים

דגשים טכנולוגיים – מעשיים גישות מתקדמות

"אל תסתכל בקנקו אלא במה שיש בו" אבות ד, כ

ייעוץ חינוכי

ייעוץ בית ספרי / פרטי / קהילתי / הדרכת הורים *לימודים עד פסח תשפ"ז

"אין הדבר תלוי אלא בוי" עבודה זרה, יז

כמה מנותק הוא מסוגל להיות?

"מה זה קשור?" שאל צביקה
"אנחנו תמיד צוחקות על זה שהגברים כל כך מפונקים
ולא מצליחים להתגבר על קצת שפעת ומושבתיים... אם היו
צריכים ללדת האנושות הייתה נכחדת." צחקה ציפורה
"זה לא פינוק, זה המבנה שלהם.
בגלל שהמהות הנפשית שממנה יוצא הגבר הוא כוחותיו,
כשגבר מאבד את כוחותיו כשהוא חולה, זה מעין תחושת
מוות".

"אני מצפה שצביקה לכד יחשוב על הדברים האלה, שהוא
ידאג לפחות כמוני ויסתובב כל
הזמן עם כל הדרגות שיש גם לי,
לפחות שיקח חצי מהם..." אמרה
בכעס
"אל תצפי לזה שהוא יחשוב לכד
ויחזיק את הבית והילדים באותה
צורה שאת מחזיקה אותם, כי אני
מבטיחה לך שאת תתאכזבי" ענית
"אז זהו? אני אמורה להשלים עם
זה שזה המצב שישאר? כל הבית
הזה יהיה עליי?" הרימה ציפורה
את הקול בכעס
"ברור שלא."

זה שאת כועסת זה מוצדק מאוד.
זו מערכת בקרה שמתריעה בפניך
ואומרת לך: ציפורה, משהו לא
עובד פה כמו שצריך.
צריך לתת מקום לכעס הזה
ולהודות לכך שהגיע.
ועכשיו, בואי נראה על מה אותה
מערכת בקרה של הקשר הזוגי
התריעה פה.
אמרנו שאת המציאות וצביקה הוא
הכוחות שפועלים במציאות.
ההתרעה מגיעה על זה שצביקה לא
מממש את הכוחות שלו במציאות
אלא מפזר אותם במקומות אחרים
התפקיד שלך הוא לכונן את צביקה

למציאות ככר לגילוי הכוחות של הגבר.
המציאות, המלכות - שייך לצד הנקבי בוגיות.
האשה, מרגישה את עצמה כחלק מהמציאות ולא ככח פועל
בה.
נקודת המוצא וההתייחסות היא המציאות עצמה והכוחות
של הגבר שפועלים בה, נתפסים כמה שבא מבחורין וצריך
להגיב אליו.
זו הסיבה שבו מורגשת המציאות של הקשר הזוגי אצל האשה
כי היא "המקום" שממנו חורים את הפעולות שמתרחשות

"בואי נטוס לחופשה בחור", ל, שבועיים, רק אני ואת" אמר
צביקה לציפורה
"את שומעת מה הוא אומר לי? אני לא מבינה כמה מנותק
הוא מסוגל להיות.
יש לבת שלנו בדיקות אלרגיה בבית חולים, בעבודה נותרו
לי 3 ימי חופש, לכן שלנו עוד מעט יש בר מצוה.
איפה הוא חי? אני התחנתני עם גבר או חייזר?" רטנה
ציפורה

"את לא חושבת שאת מגזימה? אני הצעתי את זה כי הזוגיות
שלנו חשוכה לי, אני באמת לא
מבין למה את מדברת אלי ככה"
הגיב בהעלבות צביקה
"למה? כי אני מרגישה שכל הבית
הזה עליי. רק לי איכפת מהילדים,
רק לי איכפת מהבית ואפילו אני
מרגישה שרק לי איכפת מהקשר
הזה שלנו" החזירה לו ציפורה
"איך רק לך איכפת מהקשר?
הרגע הצעתי לך שנסע יחד
שבועיים לחו"ל, זה למען הקשר"
ענה

"אני זו שביקשתי ממך לקבוע
פגישה לטיפול זוגי.
אם היה לך איכפת מהזוגיות הזו,
היית יום את זה בעצמך ולא
היית צריכה לחכות כל כך הרבה
זמן ומתוך ייאוש נאלצתי לבקש
ממך..." הגיבה
"אני לא מבין, מה את עושה
עניין מכל דבר? כל דבר מסעיר
אותך, מלחין אותך, מפחיד,
מכאיב ומכעיס... איך אפשר כל
הזמן להרגיש כאילו אני הולך על
ביצים?"
"אני אשמח להציע לכם נקודת
הסתכלות אחרת על הקשר הזוגי
והכוחות שעובדים בה.

ולדייק למה את זקוקה.
הדבר הזה יאפשר לו להשקיע את כוחותיו במקומות הנכונים
שיצמיחו את הקשר ואת הבית.
הוא ילמד לדייק את הכוחות שלו מולך ומול הילדים
והמציאות תהפוך להיות המציאות שלו ולא רק שלך.
הדרך יכולה להיות רק דרך הבנה של מערכת התפקידיים
במבנה הזוגי.
כשאת ציפורה מחוברת לעצמך, את מחוברת לקרקע,
לאדמה.
את בעצם מייצרת את הכלי העצום הזה שנקרא מציאות ויש
לך אחריות לתקשר את כל ההזדקקות שלך בצורה הנכונה
שבה צביקה יבין ואז הוא יוכל להביא את הכוחות שלו.
הדבר הזה יאפשר חיבור והורדת השכינה לתוך הקשר
הזוגי."

בקשר הזוגי
"זו הסיבה שציפורה חווה את כל מה שמתרחש במציאות עם
הילדים, הזוגיות והבית בכל גופה.
האשה חווה בכל גופה ונפשה את מה שמתרחש בקשר
ובמציאות ולכן היא חווה הכל בעוצמות גדולות וברגישות
הרבה יותר מהגבר.
זו הסיבה שיש לה חושים מאוד חדים לגבי כל מה שמתרחש
ומאפשר לה להפוך למעין מערכת בקרה והכוונה בתוך
הקשר.
בעוד שאתה צביקה, יכול לצאת לחופשה לשבועיים, ללכת
למילואים ולהיות בישיבות בעבודה בלי שמה שקורה בבית
יפריע לך בצורה משמעותית.
יש לי שאלה שאולי נראית לא כל כך קשורה, אבל, ציפורה,
תעני לי בבקשה, איך צביקה מתמודד עם שפעת?"

בתורת החסידות, קיימת חלוקה בסיסית מאוד ברורה של
הנפש:
החלוקה היא בין מהות למציאות.
המהות (כוחות הנפש) - כל הכוחות הנסתרים הגלומים
בתוך האדם.
המציאות (המלכות) - הופעתם הגלויה וההוצאה של
הכוחות אל הפועל.
בטרם מתגלה מידת המלכות, האדם מרחף מעל המציאות
מבלי להכנס אליה ממש.
המלכות, היא המציאות של האדם והיא מקשרת ומחברת
אותו אל המציאות החיצונית"
"ואיך זה קשור לזוגיות?" שאל צביקה
"המהות, הכוחות - שייכות לצד הזכרי בוגיות.
נקודת המוצא שלהם היא הכח, הפוטנציאל שמתייחס

**עולים
להר הזיתים**
כמיטב המסורת של 'קרון אביה'

חונטת:בוריס

שבת גבורה וניצחון

חיים וללי דרעי
הוריו של גיבור ישראל
סעדיה דרעי הי"ד

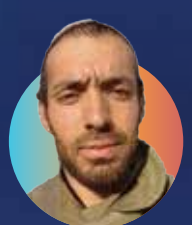
אלי ונעמה נימן
הוריו של גיבור ישראל
אביעד נימן הי"ד

איציק וענבל פיטוסי
הוריו של גיבור ישראל
ישי פיטוסי הי"ד

**אירוח שישי-שבת חוויתי
פרשת בא**
ב' - ג' שבט
תשפ"ה (31 לינואר)
במלון שבע הקשתות
על הר הזיתים
מול מקום המקדש

יום שישי - שיחות מרתקות | טעימות | תפילות בסגנון קרליבך מול הר המוריה | עונג שבת
- מיש חסידי ומרומם עם הרב שמואל אליהו וישראל פרנס | **שבת** - תפילות חגיגיות | שיחות
| סיורים וסעודות ניד המלך **מוצש"ק** - הבדלה מוזיקלית

אלעזר סויסה
ורעייתו אורי לאה
נפצע קשה בח'אן יונס

בצלאל בזק
ורעייתו אפרת
נפצע קשה בח'אן יונס

אל"מ במיל' חזי נחמה
ממייסדי פורום
המפקדים והלוחמים במילואים

ישראל פרנס
הזמר החסידי, שיביא סיפורים
בלעדיים מחצרות האדמו"רים

הרב שמואל אליהו
רב העיר צפת

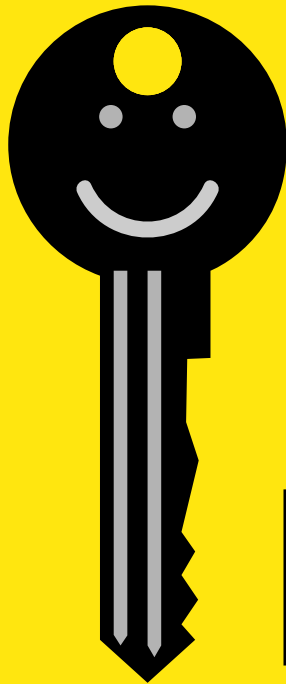
עם ישראל חי ומנצח!

קרון אביה
לע"נ אביה יהושע ז"ל גולדברג

שבת הצדעה ללוחמי צה"ל, נחזק את הפצועים, נחבק את משפחות השכולות ונישא תפילה לשהרור החטופים
חסעות בהרשמה מראש | מס' חרדים מוגבל | פניסיון מלא | עבודה עברית - צוות שומר שבת

להזמנות: ריבקי - 050-9287878 | rivkisb@gmail.com

בהפקת: * סיטווי ישראל * תוכנית נחמה לשינויים ט"ח הארוע סאונדט ע"י מחות הכיטחון | תחמונה סאונד דובר צה"ל

המפתח לחיים מאושרים

אם אדם משוכנע שכבר לא יצליח לשנות תכונה שלילית בתוכו, גם אלף פסיכולוגים לא יעזרו לו < מזל שהדיין היה עד למקרה, טבעי שהוא יהיה הכי מתאים לדון בו, לא כך?! > ומה שאתה רואה בזולתך, מעיד עליך יותר מאשר עליו...

בעומק הדברים, טענת משה הייתה משמעותית ואמיתית: הלא הבסיס לכל גאולה שהיא - זו האמונה, "בזכות האמונה נגאלו". כך בגאולת מצרים ועל דרך זה בכל מיצר ומגבלה בחיינו, ראשית יש להתחזק באמונה שזה פתיר! אם אדם מאבד את האמונה שלו ביכולתו לשנות תכונה בעייתית, הרי שגם אלף פסיכולוגים לא יועילו לו. אם אדם לא נותן סיכוי לשיפור הקשר הזוגי ולשלום בית אמיתי, חבל שיכלה את כספו על ייעוץ זוגי

ומהי אמונה? האמונה האמיתית עומדת גם כאשר השמיים קודרים והאופק לא נראה מבשר טובות. האמונה ניצבת איתנה גם כשהשמש שוקעת ואפילו אור הלכנה איננו נראה - "ואמונתך בלילות". גם כשעומדים מול ים סוף מחד ופרעה וחילו נושפים בעורפנו מאידך, גם אז "ויאמינו בה" ובמשה עבדו". גם כשנראה שאפסה תקווה והלב צועק "מדוע?" גם אז אנחנו מאמינים.

דאגת משה, אם כן, הייתה כנה. הוא באמת חשש שאילו "לא יאמינו", לא יוכלו להיגאל. משה ידע שהכרחית אמונתם של ישראל בגאולה, כדי שהיא אכן תתרחש.

מה השיב הקב"ה על טענתו זו של משה - "והן לא יאמינו ליי"? אומרת הגמרא: "אמר ריש לקיש: החושד בכשרים לוקה בגופו. גלוי לפני הקב"ה שישאל מאמינים בני מאמינים הם. ח"ו אתה [משה] אין סופך להאמין". בעוד שבבני ישראל נאמר: "ויאמן העם", לגביך [ולגבי אהרן אחיך] נאמר: "יען לא האמנתם בי להקדישני".

הקב"ה לא אהב את חוסר הקרדיט של משה באמונת ישראל ונתן לו שני אותות להראות להם, כאשר האות השני היה: "הבה נא ירך בחיקך" שלאחר שמשה הכניסה לחיקו, "ויוציאה והגנה

אנשים רבים, צעירים ומבוגרים, מחפשים את המפתח שעמו יוכלו לשנות את כיוון חייהם לטובה. הם פונים לרבנים, פסיכולוגים, קואצ'רים, ספרות מקצועית או סתם מכרים בעלי חכמה וניסיון, ומחפשים אצלם את הנוסחה שתאיר את יומם ותכניס אושר ושמחה לחייהם.

יש הסבורים שאם רק יורידו מעט במשקל, ימצאו עבודה מכניסה, או יגורו בוילה נאה, או-או בוודאי האושר יהיה מנת חלקם. יש שיסברו שהפחתת הקצב של מרוץ החיים בו הם מצויים והתנתקות לתקופה ממטלות היום-יום, היא שתשנה את הרגשתם, ואחרים יטענו שחיזוק הקשרים החברתיים הוא יהיה ה'גיים צ'יינג'ר' שימלא אותם באנרגיה חיובית ובחדוות חיים.

מבלי לזלזל בכל אלה, דברים שללא ספק אכן יכולים לעתים לתרום לרווחת האדם ולאפשרו, נציע להלן דרך לחולל תפנית של ממש בחיינו ולהיטיבם.

במרכז פרשתנו נמצא תיאור המעמד המכונן של הסנה, בו משה רבנו מקבל את המינוי מאת הקב"ה להיות שליחו לגאול את ישראל משעבוד מצרים. בעונותנותו, משה לא מביע התלהבות יתירה לנוכח המינוי, והוא מנהל עם הקב"ה דין ודברים ארוך, כשבין השאר הוא טוען: "הן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקולי", אלא יאמרו בסקפטיות: אתה מספר לנו סיפורים... "לא נראה אליך ה'!" לכאורה, מה פשר הטענה הזו? גם אילו נניח שבני ישראל אכן לא יאמינו לבשורת הגאולה, האם זה ימנע מהקב"ה להוציאם מבית עבדים? יאמינו או לא יאמינו, זה לא אמור להשפיע על קיום ההבטחה האלוקית.

ידו מצורעת כש"לג". הוא הצטרע כתוצאה מהלשון הרע שאמר על ישראל בחששו ש"לא יאמינו". הוא "חשד בכשרים".

אבל רגע, כשקוראים את תיאור התורה בפרשתנו על המפגש הראשון של משה ואהרן עם ישראל ומסירת דבר ה' אליהם, נדמה שהחשד של משה דווקא היה מוצדק והוא בטח לא "חשד בכשרים"... וכך נאמר שם: "וידבר אהרן את כל הדברים אשר דיבר ה' אל משה, ויעש האותות לעיני העם, ויאמן העם". כלומר, בתחילה חזר על דברי ה', אחר כך עשה את האותות – השלכת המטה שנהפך לנחש, והצרעת בידו לאחר הכנסתה לחיקו – ורק אז "ויאמן העם". אם כן, לא לחינם ביקש משה את האותות כדי שיאמינו! מדוע, אם כן, מצא הקב"ה דופי באמירתו "והן לא יאמינו"?

ביאור העניין נעוץ ברעיון עמוק ויסודי מאוד בחיינו. את פרשתנו אנחנו קוראים בשיאו של חודש טבת, שהאות שלו על פי הקבלה היא האות עי"ן. בהתאם לכך, חודש טבת קשור במיוחד לעין (האות והאיבר) ולחוש הראייה.

לחוש הראייה עליונות על שאר החושים (מישוש, טעם, ריח ושמיעה), בכך שהרושם שהראייה עושה עלינו והוודאות שהיא מייצרת אצלנו – חזקים בהרבה מאלה שבשאר החושים.

לדוגמה: כשאדם רואה בעיניו מחזה של חוסר צדק משווע, הוא יכול להיכנס לסערת רוחות ליום שלם, אף שאילו היה שומע תיאור זהה למה שראה, אפשר שהיה ממשיך כרגיל את שגרת חייו.

גם במישור הוודאות – כשאנחנו רואים משהו בעינינו, קשה עד בלתי אפשרי לערער את ביטחוננו בו. אם משהו יטען שהדבר שראית כלל לא התרחש, הרי תדחה זאת על הסף בנימוק ש"אני בעצמי ראיתי". אך האם נדחה באותו ביטחון משהו שיערער על משהו ששמענו (מבלי לראות)? אם סברת ששמעת את קולו של משהו, ולעומתך יטען משהו שהדבר לא ייתכן כי הוא בכלל שוהה בחו"ל, האם תסרב לקבל זאת?

זהו גם היסוד העומד מאחורי ההלכה לפיה "אין עד נעשה דיין". משמעות ההלכה בכללותה היא שאם דיין היה עד ראייה למקרה המגיע לאחר מכן לבירור הלכתי בבית דין, עליו להדיר עצמו מלדון בו, משום שאנו מניחים שבעקבות ראייתו את המקרה בעת התרחשותו, לא יוכל לחשוב עליו באופן אובייקטיבי ולדון בו מכל צדדיו.

על פניו, נראה דין זה תמוה משהו; שכן אם הודמן שהדיין בעצמו ראה את המקרה, יש לו לכאורה את הכלים לדון בו כראוי ולהגיע לחקר האמת. הוא לא זקוק לעדים שיספרו לו מה בדיוק התרחש, שכן הוא ראה אותו בעת התרחשותו! האם אין זה אידיאלי עבור משפט צדק?

אלא שזה היה נכון אם היינו רואים דברים באופן נקי ואובייקטיבי לחלוטין, מבלי לתת להם פרשנות אישית באופן אוטומטי, אבל זה מן הנמנעות. כידוע, עשרה אנשים שרואים כביכול את אותו המחזה בדיוק, רואים לאמתו של דבר עשרה דברים שונים... בדבר שאחד יכול לראות צדק, השני יראה עוול, וכדומה.

בראייה יש שותפות בין העיניים והלב: "אין אדם רואה אלא מהרהורי ליבו". התורה מזהירה אותנו: "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם" – תחילה לב ואחר כך עיניים, משום שהאדם רואה את מה שליבו רוצה לראות. אם ליבך נמשך לתאוות – זה גם מה שתראה בעיניך, ואם ליבך נמשך לחסד – לא תחדל מלראות הזדמנויות לעשותו.

לכן פוסלת התורה את העד להיעשות דיין. ברגע שהדיין ראה לפניו מקרה – הוא נתן לו פרשנות משלו, ויהיה לו מאוד קשה להשתחרר ממנה בבית הדין, אם הוא בראייה שלו – שהרי מה שאנו רואים הוא סובייקטיבי – ראה פשיעה, הרושם של אותה ראייה הוא כל כך חזק, שאין זה בגדר אנוש להתעלם ממנו ולבחון נימוקים לפטור בריצינות זהה לזו שבנימוקים לחיוב.

לפני שנים רבות הייתי עד למקרה המדגים את הרעיון הזה. היה זה כאשר יצאנו – כמה תלמידי ישיבה – למבצע תפילין בתחנה המרכזית הישנה בתל אביב, כשאתנו גם ר' אליהו פרידמן – חסיד חס ולבבי. לאחר כשעתיים שעמדנו והצענו לעוברים ושבים להניח תפילין,

קרב אלינו יהודי בעל מראה חסידי והחל צועק צעקות רמות. רק כעבור שניות ארוכות הצלחנו להבין על מה יצא קצפו. "כאן אתם מניחים תפילין? מתחת לתמונת השחף הזו?!", הצביע למעלה. התברר שכמה מטרים מעלינו הייתה תלויה תמונה לא צנועה, והיא שגרמה ליהודי הזה לצאת מכליו כשראה אותנו עומדים עם דוכן התפילין בסמוך לה.

לרגע נבוכנו, בהחלט לא שמנו לב לתמונה. אלא שאז פנה החסיד ר' אליהו אל הצועק, ואמר לו בדוגריות: "סלח לי, אנחנו עומדים פה שעתים-שלוש ואף אחד לא הבחין בתמונה הזו, ואילו אתה הבחנת בה מיידית, איך זה ייתכן?!..." לשמע דבריו, האיש השפיל את מבטו ועזב את המקום...

כעת נוכל להבין מדוע כשטען משה "והן לא יאמינו לי" הוא "חשד בכשרים", אף שבפועל נזקקו ישראל לאותות כדי להאמין בו: עם ישראל – אמר הקב"ה למשה – הם מאמינים בני מאמינים. האמונה היא חלק בלתי נפרד מהם ושום כוח בעולם לא יעקור אותה מקרבם. אלא מה, היא יכולה להיות מכוסה ונעלמת בשכבות רבות של גשמיות, חומריות וגלות הדעת. אולי הם יצטרכו אותות כדי לעורר אותה, אבל לא האותות הם שייצרו אותה. גם כשהאמונה בלתי נראית היא קיימת אצלם לבטח, והאותות רק יעלו אותה על פני השטח.

וכראיה שאין האותות הם שיוצרים את האמונה – אומר הקב"ה למשה – תראה את פרעה ועמו. הם יראו את אותם אותות, יקבלו עשר מכות, ואף על פי כן לא יאמינו בי ולא ישמעו לקולי. כשאין אמונה, הנה גם כשרואים נס אלוהי, ניתן לפטור זאת כאירוע נסיבתי ומקרי... אם אתה סבור שהאותות הם שיחוללו את אמונתם של היהודים, יש בכך יותר משמץ חשד בכשרים.

אני זוכר שלאחר מלחמת יום הכיפורים הגיעו אל הישיבה בכפר חב"ד שני חיילים שלחמו במלחמה והחליטו שהם חוזרים בתשובה. מה שגרם להם להחליט על צעד משמעותי שכזה, היה טיל שפגע בטנק שלהם וגרם לו להתחיל לבעור. הם ניסו להיחלץ מבעד לצריח הטנק, אבל משהו שם נתקע ולא זו. האש גדלה והם כבר היו בטוחים שזוהו זה... שניהם כאחד צעקו "שמע ישראל" בכל כוחם, וכשאמרו "אחד" פגע טיל נוסף בטנק והעיף את הצריח, מה שאפשר להם להיחלץ מהטנק ללא פגע! "באותו רגע ידענו – יש אלוקים", אמרו.

אחיי ורעיי, נאמר באבות דרבי נתן: "צאו וראה איזו היא מידה טובה שידבק בה האדם בכדי שיזכה לעולם הבא. נכנס רבי אליעזר ואמר: עין טובה".

כפי שכבר למדנו לדעת, התחושה כי הראייה שלנו אובייקטיבית איננה אלא אשליה. אם אנחנו שופטים משהו בחומרה ורואים בו רע, במקום ללמד עליו זכות ולראותו בעין טובה – זה מלמד עלינו יותר משהו מלמד עליו.

חשוב להדגיש: אין הכוונה שבהכרח תמיד נראה עולם אוטופי שבו "לא ירעו ולא ישחיתו" והכל מתנהל על פי הצדק והישר, אלא הכוונה היא שבמקום לראות את הרע של האחר, נתמקד ביכולת להעמיד אותו על דרך הישר. פחות נראה קלקול, ויותר את האפשרויות לתיקון. עין טובה אינה נאיביות מעושה, אלא משמעותה לזהות את המניע הטוב שמאחורי הפעולה השלילית או מאחורי האדם החוטא, להתמקד בו, לרומם ולהאיר אותו.

וכאן אנחנו חוזרים לשאלת האושר בה פתחנו, והנה התשובה: מי שיחיה כך את חייו, יחיה חיים מאושרים. אין דרך טובה יותר לחיות מתוך שלווה, אושר ושמחה פנימית, מלהיות אדם טוב עין, השמח בהצלחת רעיו. וכשאתה רואה את הטוב אצל אלה שסביבך, אתה מתחבר גם אל הטוב שבתוכך. וכך אומר רבינו יונה, שעין טובה זו "המידה הכי נאה ומשובחת ובוזה פתח להשגת כל המידות האחרות. כי מחמת רוחב ליבו ועינו היפה, ראוי הוא לכל מידה טובה".

יהי רצון שנצליח "לדון כל אדם לכף זכות", לראות את רעיו ואת עצמנו בעין טובה, ולזכות בחודש טבת זה לראות עין בעין בשוב ה' אל נווהו בגאולה השלמה, אמן.

? המלצתי לחבר על ספר מוסר והוא נהיה עצוב מזה. האם טעייתי?

חכמה שלאחר מעשה היא דבר בעייתי והיא עלולה להיות בעצמה הטעות הכי גדולה. ורבותינו לימדו "אין לו לדיין אלא מה שעיניו רואות" - בשעה שהצעת לו את הספר, בוודאי הנחת שזה ירומם וישמח אותו. מנקודת המבט של אז, עשית את הדבר הנכון.

אמנם יתכן שהיה מקום להעמיק יותר בשיקול הדעת, ויתכן שלא יכולת לצפות את תגובתו. אבל עכשיו, כשכבר התברר שזה גרם לו לעצבות, כדאי לחפש ספר אחר שיחזק את רוחו וירומם את נפשו.

? איך אפשר להגיד שהתורה היא "תורת חיים" כשיש בה דינים שנראים לא מוסריים לאדם המודרני?

האדם המודרני אינו שופט, ותורת אלוקים שלנו אינה נאשמת, וממילא אל תצפה ממני להיות סנגור... במוסר המודרני יש נקודות אמת, אך יש גם קליפות מרות של עיוותים יסודיים. והמבחן לאמת הוא תורת החיים האלוקית, שבעיניה הנשגבות בוחנת את כל עולם הערכים האנושי, בין בישראל ובין באומות העולם. לכן היא נקראת תורת חיים - אופנות של מוסר אנושי חולפות ומתות מן העולם, אך המוסר האלוקי נצחי ומנצח את ההיסטוריה. הוא נשאר באמתתו כיום נתינתו בסיני.

אמנם במצבים שונים התורה נותנת הדרכות שונות. כשם שאיסור בורר אסור בשבת ומותר בחול, כך לדוגמה אמרו רבותינו שבעבר היה אסור ללמד נשים תורה, והיום מותר ואף מצווה. כי אף שהמציאות משתנה, הדרכת התורה היא נצחית ושמיימית.

? מה עדיף - רב שיודע קצת פחות אבל יש לו יראת שמיים, או רב גאון שקצת "מקל" בהלכה?

זוהי שאלה חשובה ביותר, ועצם הניסיון להשיב עליה עלול להיות מסוכן. שכן כל אחד עלול להצמיד לתיאורים דמויות מסוימות שהוא מכיר, וממילא להסיק מסקנות שגויות על רב פלוני או אלמוני. זה יהיה חוסר אחריות.

אך אחר האזהרה הזו, נוכל לומר שני דברים: אכן, "יראתו קודמת לחכמתו" היא תנאי יסודי שקבעו רבותינו. אבל עלינו לברר מהי יראת שמיים אמיתית, וזה דבר עמוק ומורכב. והנה, רבותינו אמרו ש"כוח דהיתרא עדיף", כלומר יש מעלה למי שמקל בהלכה מתוך שיקול דעת תורני ולא מתוך קלות ראש חלילה. ומצאנו רבים מגדולי רבותינו שנטו להקל, וזו הייתה להם למעלה הגם שלעתים נאמר על המחמירים 'תבוא עליהם ברכה'.

ת.ד. 52589 רמת גן < העלון טעון גניזה • karovel.co.il
לתגובות ויצירת קשר qarov.elecha@gmail.com קרוב אליך • לפרסום: 052-4061065

קרוב אליך

עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

בראשות הרב זומר

יום פתוח מיוחד לתלמידים ולהורים

כ' טבת 20.1 • כ"ז טבת 27.1 | 16:30

ישיבת תיכונית גלילית מירון. ישיבה משפחתית, יחס אישי וחם, לימודי קודש בחבורה בשילוב עבודה חקלאית, לימודי תיכון ברמה גבוהה, התנדבות, עשייה חברתית וסדנאות שטח.

מגמות לימוד ייחודיות המשלבות למידה עיונית, יצירתית-חוויתית, לימוד תורה ברמה גבוהה

ללמוד ולצמוח

ישיבת בני עקיבא מירון

בבית המדרש של הגליל

אפרים ופרשה

יש לך שאלות? צור קשר!
הרב אושרי 054-2337823 • 04-8800320

